

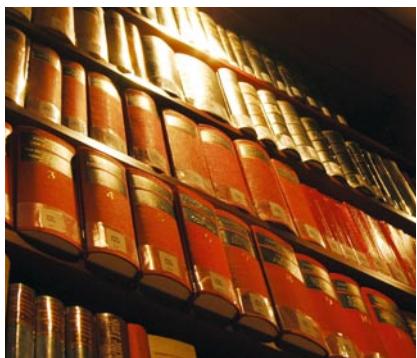
BELLORI, GIOVANNI PIETRO

**Veterum illustrium
philosophorum, poetarum,
rhetorum et oratorum
imagines**

Pars Tertia Imagines Vetervm Illvstrivm
Rhetorvm Ac Oratorvm

De Rubeis
Roma
1685

books2ebooks – Millions of books just a mouse click away!

European libraries are hosting millions of books from the 15th to the 20th century. All these books have now become available as eBooks – just a mouse click away. Search the online catalogue of a library from the eBooks on Demand (EOD) network and order the book as an eBook from all over the world – 24 hours a day, 7 days a week. The book will be digitised and made accessible to you as an eBook. Pay online with a credit card of your choice and build up your personal digital library!

What is an EOD eBook?

An EOD eBook is a digitised book delivered in the form of a PDF file. In the advanced version, the file contains the image of the scanned original book as well as the automatically recognised full text. Of course marks, notations and other notes in the margins present in the original volume will also appear in this file.

How to order an EOD eBook?

Wherever you see this button, you can order eBooks directly from the online catalogue of a library. Just search the catalogue and select the book you need.

A user friendly interface will guide you through the ordering process. You will receive a confirmation e-mail and you will be able to track your order at your personal tracing site.

How to buy an EOD eBook?

Once the book has been digitised and is ready for downloading you will have several payment options. The most convenient option is to use your credit card and pay via a secure transaction mode. After your payment has been received, you will be able to download the eBook.

Standard EOD eBook – How to use

You receive one single file in the form of a PDF file. You can browse, print and build up your own collection in a convenient manner.

Print

Print out the whole book or only some pages.

Browse

Use the PDF reader and enjoy browsing and zooming with your standard day-to-day-software. There is no need to install other software.

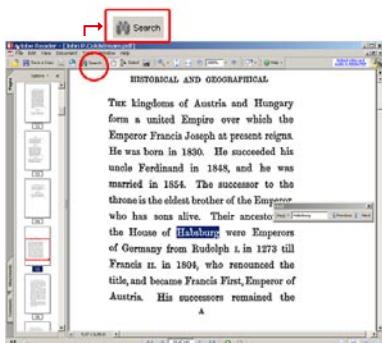
Build up your own collection

The whole book is comprised in one file. Take the book with you on your portable device and build up your personal digital library.

Advanced EOD eBook - How to use

Search & Find

Print out the whole book or only some pages.

With the in-built search feature of your PDF reader, you can browse the book for individual words or part of a word.

Use the binocular symbol in the toolbar or the keyboard shortcut (Ctrl+F) to search for a certain word. "Habsburg" is being searched for in this example. The finding is highlighted.

Copy & Paste Text

Click on the “Select Tool” in the toolbar and select all the text you want to copy within the PDF file. Then open your word processor and paste the copied text there e.g. in Microsoft Word, click on the Edit menu or use the keyboard shortcut (Ctrl+V) in order to Paste the text into your document.

Copy & Paste Images

If you want to copy and paste an image, use the “Snapshot Tool” from the toolbar menu and paste the picture into the designated programme (e.g. word processor or an image processing programme).

Terms and Conditions

With the usage of the EOD service, you accept the Terms and Conditions. EOD provides access to digitized documents strictly for personal, non-commercial purposes.

Terms and Conditions in English: <http://books2ebooks.eu/odm/html/ubw/en/agb.html>

Terms and Conditions in German: <http://books2ebooks.eu/odm/html/ubw/de/agb.html>

More eBooks

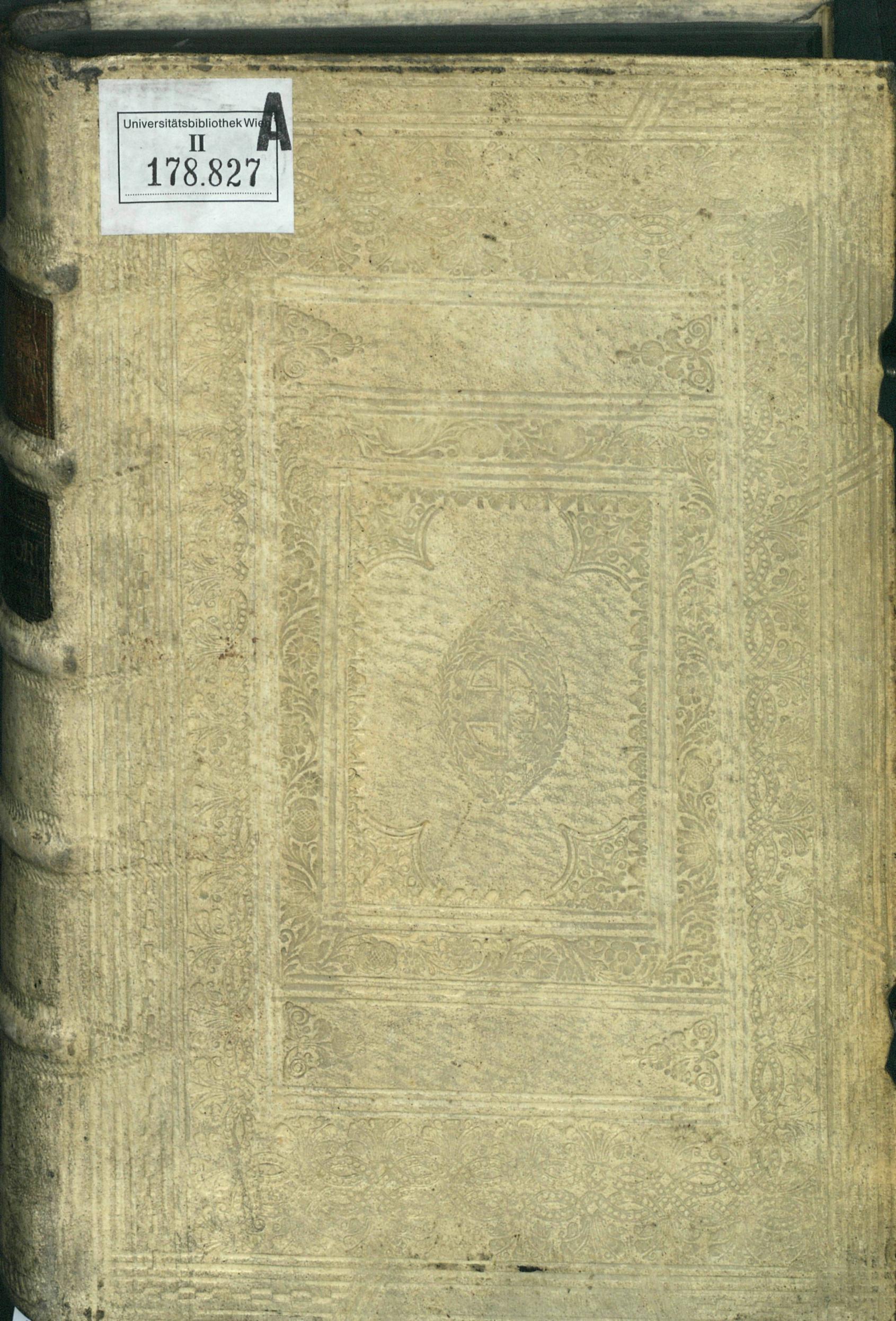
More eBooks are available at <http://books2ebooks.eu>

Universitätsbibliothek Wien
II
A
178.827

II

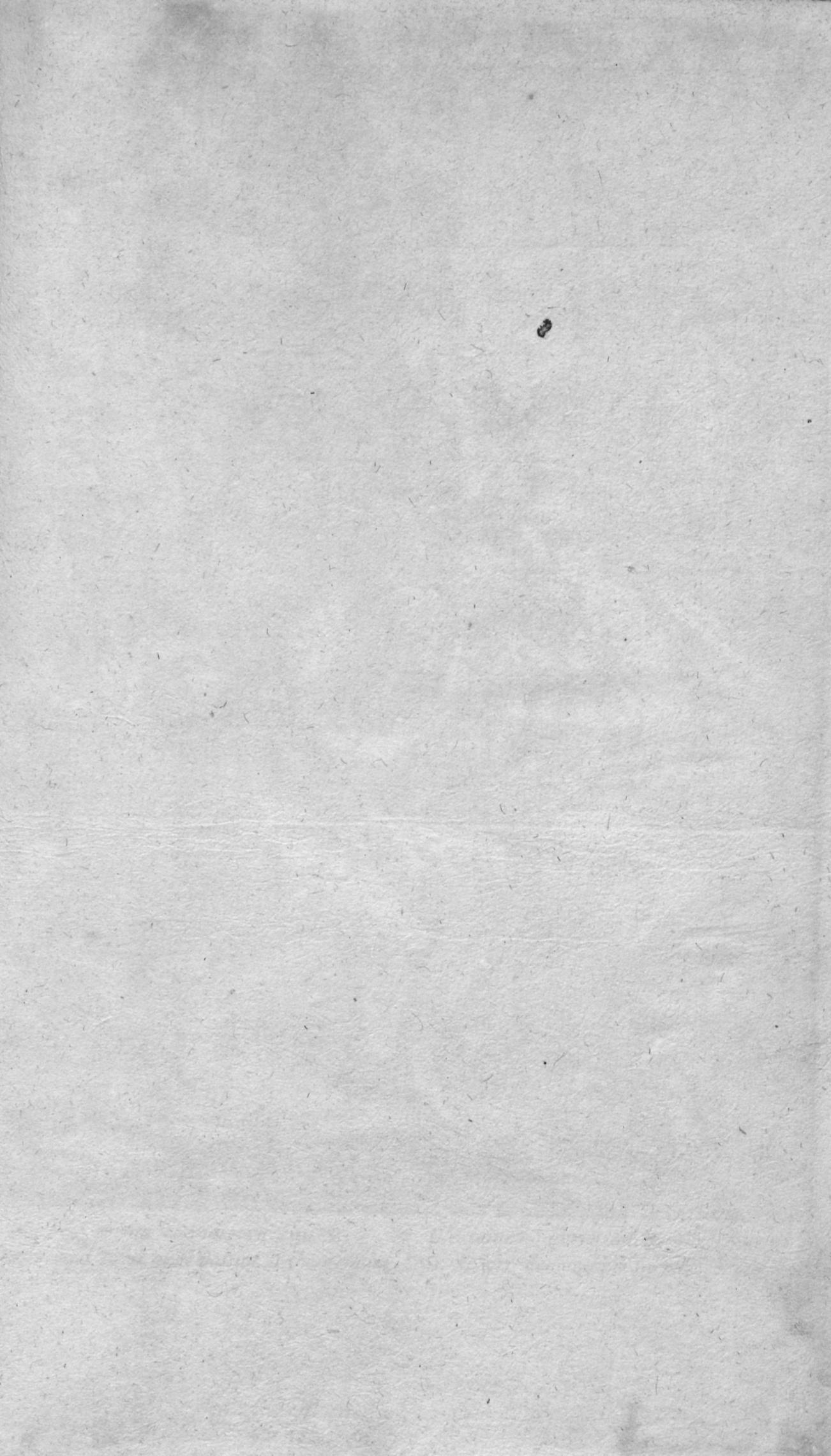
A

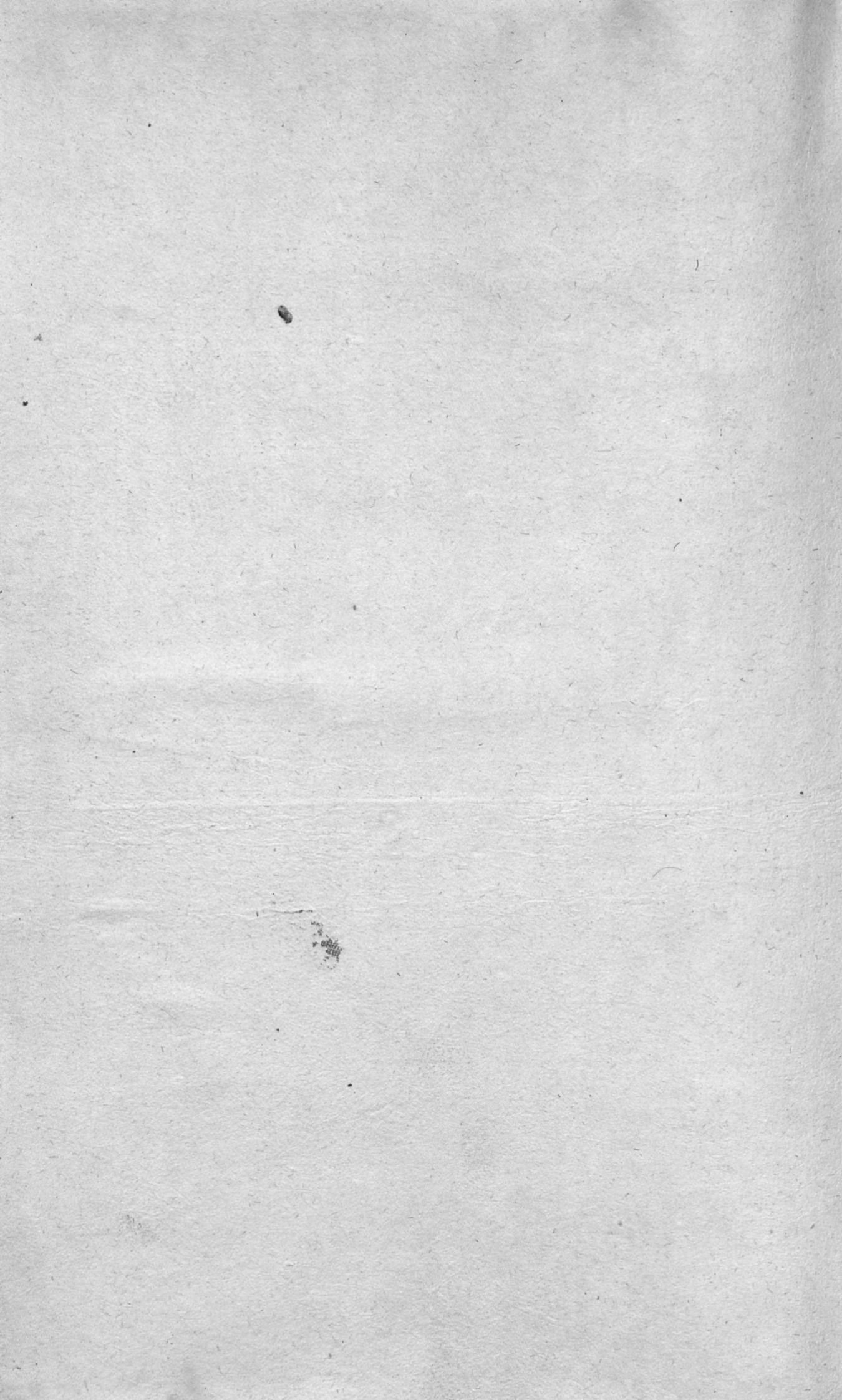
178.827

~~H. E. 2.~~
~~H. S.~~

78 C.

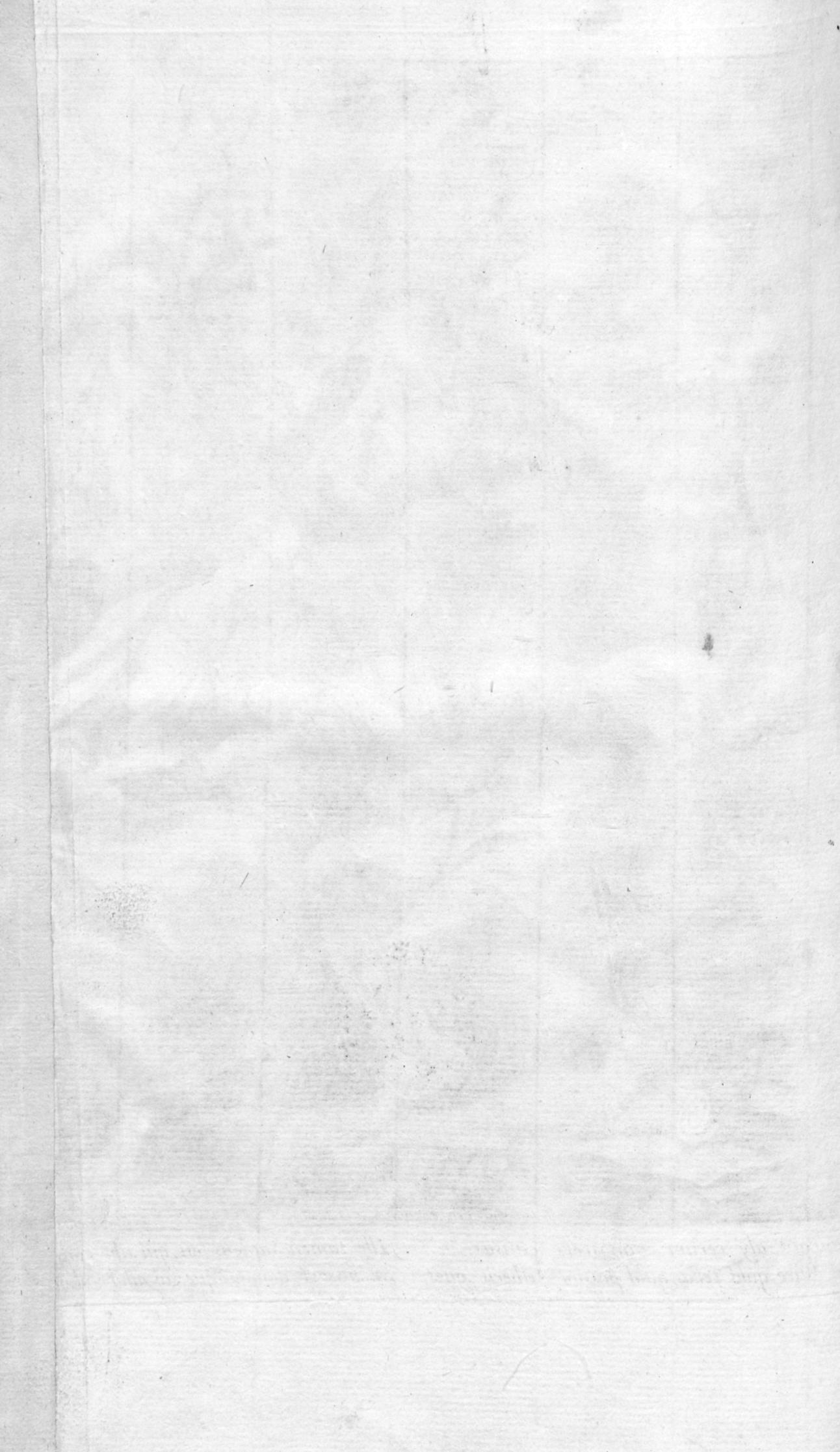

Hyacinthus Calandruccius inuen. & delin.

Ia. Blondeau Sculp.

Inquirant alij rerum cognoscere causas,
Quid Mare, quid Tellus, quid possint Aetheris ignes;

Ille tamen Sapiens est, qui sibi conscient ut
SE NOSCIT, dominusque sui nihil indiget extr

VETERVM ILLVSTRIVM
PHILOSOPHORVM
POETARVM
RHETORVM ET ORATORVM
IMAGINES

Ex vetustis Nummis, Gemmis, Hermis, Marmoribus,
alijsque Antiquis Monumentis

Car: desumptæ . Gennic: 1736.

A IO: PETRO BELLORIO.

CHRISTINAE REGINAE AVG VSTAE

Bibliothecario , & Antiquario Expositionibus Illustratæ .

ROMAE , Apud Io: Jacobum de Rubcis ad Templum S. Mariæ de Pace
suis sumptibus, & cura, cum Priuilegio Summi Pontificis .

M D C L X X X V .

Superiorum permisso .

VETERA MVLSTRIA
PHILOSOPHORVM
POETARVM
MVRATORVM ET MVRATORVM
^{II}
178827
IMAGINES

Excellens Natus, Gomis, Heronis, Minimorumque
Philippus Antonius Monimus

Georgius - - - - -

AIO PETRO DEL TORIO

CHRISTINE REGINAE AUGUSTAE

Bibliotheca I. e. K. d. I. 178827

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARIES
THIS LIBRARY IS LOCATED ON THE UNIVERSITY OF TORONTO CAMPUS.

M D C L X X A

UNIVERSITY LIBRARIES

HIERONYMVS S.R.E DIACONVS CARDINALIS
CASANATE NEAPOLITANVS.
DIE XII.IVNII MDCLXXIII.

Ferdin. Voet Pinx.

Alb Clouet Sculp.

Io Jacobus de Rubeis formis Romae ad Temp. Pacis cu Priu. S.P.

HELDORFENS EIGENHEIT
LIBRARY OF THE STATE HERITAGE
INSTITUTION OF MECKLENBURG
1862

EMINENTISSIMO , AC REVERENDISSIMO
P R I N C I P I
H I E R O N Y M O
C A S A N A T E
S . R . E .
C A R D I N A L I .

T H

MAGINES Illustrium Antiquorum ,
qui Philosophia , Poësi , atque Orato-
ria arte claruere , meis typis editurus
in lucem , Tu mihi Auspex occurris
EMINENTISSIME PRINCEPS ,
cui proditurum Opus inscribam . Is
enim es , qui eximijs animi dotibus à
Maioribus traditis , doctrina , ac magnarum rerum vſu
adeò præcellis , vt perennem Sapientiæ famam Tibi
comparaueris . Plurimis sanè muneribus , & honorib-
bus spectatus , inter Sacri Senatus maiora lumina , cun-
ctos in Tui venerationem rapis ; siquidem non satis
laudis habes , litterarum studia mente , animoque com-
plecti ,

plecti , sed & hospitibus Musis domicilium præstas , se-
lectis vndique optimis Codicibus , omniumque disci-
plinarum monumentis , quæ Tuam Bibliothecam instru-
unt , Tuamque in ijs comparandis munificentiam te-
stantur . Hæc profectò cum admodum digna sint , di-
gnior tamen es Tu , qui in Te vno cuncta colligis , &
possides ; Religione , Pietate , cæterisque Virtutibus
ad summam laudem præfulgentibus . Quamobrem
Imagines ipsas , quæ sapientiæ Tuæ simulacra sunt ,
immortali Nomi Ni Tu sacro , votaque obsequentif-
fimi animi mei erga Te expleo , qui mihi Tu Patroci-
nio ades , & faues . Interim Deum Optimum Maxi-
mum precor , vt diu Te Ecclesiæ , ac publico bono pre-
stet incolumem .

E. T.

Humillimus & Obsequentiſſ. Seruus

Io: Jacobus de Rubeis

LECTORI

IO: PETRVS BELLORIVS.

Ost diuturnam Barbarorum , ac Temporis sauitiam , qua ingenuae artes , ac bona cuncta periere , cum tandem indulgentia Numinis , summorumque Virorum conatibus noua dies illuxit , ac litterarum studia , quæ ab Orco reuocata , rursus reuixere , omnis rediit Musarum Chorus , atque in sublimi vetus bonos effulxit . Non enim tantum collapsa Gymnasia , ac disiecta scientiarum domicilia iterum excitato fastigio , pristinam faciem resumpserunt , verum etiam prisco disciplinarum cultu , ac ornamentis ad elegantiam restitutis , veteri peplo attrito , se noua clamyde Pallas induit , & accinxit . Quare in Scholis , Porticibus , & Bibliothecis uiuunt hodie , & loquuntur illæ immortales animæ , quæ nos erudiunt , ac docent , nosque simul earum aspectu fruimur : imaginibus scilicet , ac signis ad viuum expressis , quæ studioſa iuuentus è ruinis , atque à vetustate vindicauit ; quæque nostros oculos explet , animosque concitant ad virtutem . Idcirkò contemplari licet hinc sapientiæ Magistros Platonem , & Aristotalem , inde Musarum Antiflites Homerum , & Virgilium : & alia ex parte se palam exhibent eloquentiæ Principes Demosthenes , & Tullius , ceterique Parnassi incole , Phœbique sodales . Si huius tam præclari decoris auctores quæramus , Athenienses primi Mineruæ , scientiarum præsidi , & Mercurio eloquentiæ Deo iunctas simul statuas , quas Hermathenas vocant , erexere . Idem bonus datus est postea sapientiæ cultoribus , qui sibi , & patriæ inclauerunt ; Hermas , & Imagines ex marmore , & ære , priuatim , & publicè ponentes , ut quisquis glorioſos vultus inspiceret , admoneretur ad præclaræ facinora , ac illos præſentes , quos imitaretur , haberet . Romæ postea hoc fuit Afinij Pollionis inuentum , ornandi scilicet Bibliothecas doctorum Virorum signis , & imaginibus , quarum studio flagrasse etiam Pomponium Atticum , & Marcum Terrentium Varronem , auct̄r̄ est Plinius . Origo nempe plena virtutis intueri multas post etates , nobis obuias , præsentesque illorum facies , quorum ingenia in ijsdem locis excolimus , & admiramus . Hanc insignem laudem apud Nostros consecutus est Fulvius Vrſinus , recentis ſeculi Varro , qui Illustrium Virorum Imagines ab aeo ſuperftites , quotquot reperiri potuerunt , ſiue marmore ſculptas , & ære ductas , ſiue gemmis , lapidibus , anulis , & ſigillis cælatas , nummisque signatas in ſua Bibliotheca-

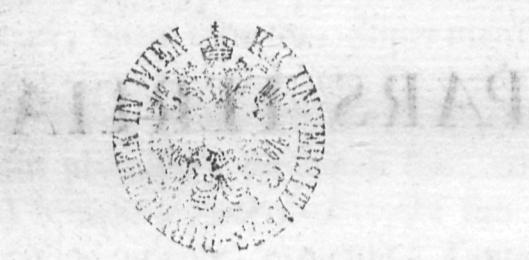
col-

collegit, ac protulit in lucem. Easdem postea Theodori Gallæi opera Romæ delineatas, atque Antuerpiæ ære incisas ex eiusdem Vrsini, & Gasparis Scioppij notis Ioannes Faber Bambergensis Medicinæ Doctor, & Professor in Romana Accademia eruditissimo Commentario illustrauit. Quod verò Fuluiane Imagines permixtè Heroas, Reges, Duces, aliosque fortitudine, ac fama præstantes, simulque Philosophos, ac litteris illustres viros complectetur, ex multorum sententia, ac voto placuit hos ab illis secernere. Quo consilio habito, veterum Litteratorum hominum vultus, quos suos & Græcia, & Latium extollit, selegimus, plurimosque insuper alios addidimus, qui post Fuluianam collectionem prodierunt. Cunctos verò in tres series diuisimus, Philosophorum, Poëtarum, ac Rhetorum; eorumque singulis breues Expositiones, siue Elogia subiecimus, quæ ipsorum ingenia, & laudes, seu vitæ breuiarium indicarent. In ijs autem exponendis ipsius Fabri vestigia secuti sumus, ab eius Commentarijs, cuncta, quæ adiumento forent ad explicationem, mutuati. Dum verò, Lector, hos immortales vultus intuendos tibi proponimus, enixè rogamus, ut nostrum studium, qualecumque sit, hilari animo, parique voluntate accipias, quæ inuicem auspicarnur, ut inclytæ Imagines, quarum frueris adspectu, Tibi incitamento sint ad virtutem ipsam, ac sapientiam comparandam, Q. Maximi, ac Publij Scipionis exemplo, à quibus sœpe se audijisse Crispus Sallustius affirmat: cum suorum Imagines intuerentur, animum sibi ad virtutem vehementer accendi, quod est omnium nostrarum virium, operumque in hac mortali vita bonum.

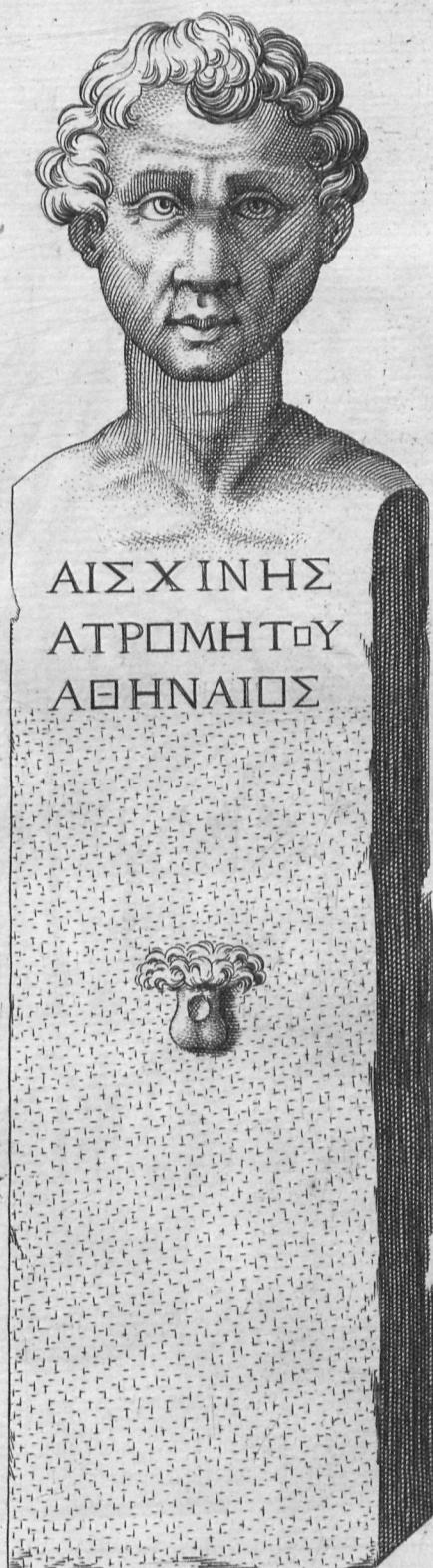
IMAGINES
VETERVM ILLVSTRIVM
RHETORVM AC ORATORVM
PARS TERTIA

Romæ apud Jo: Jacobum de Rubeis
Ad Templum S: Mariæ de Pace
cum priuilegio Summi Punitificis
Anno MDCLXXXV

IMAGINES
MATERIALIA
PHYSICAE

Paris, 1774. 8vo. 120 pp. 10 tav. 10 pl. 10 tav. 10 pl.
Copie de la collection de l'Académie des sciences de Paris.
Copie de la collection de l'Académie des sciences de Paris.

ΑΙΣΧΙΝΗΣ
ΑΤΡΩΜΗΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ

AE SCHINE S

Ob gratiam, ac uenustatem Sermonis Gratys suas orationes inscripsit

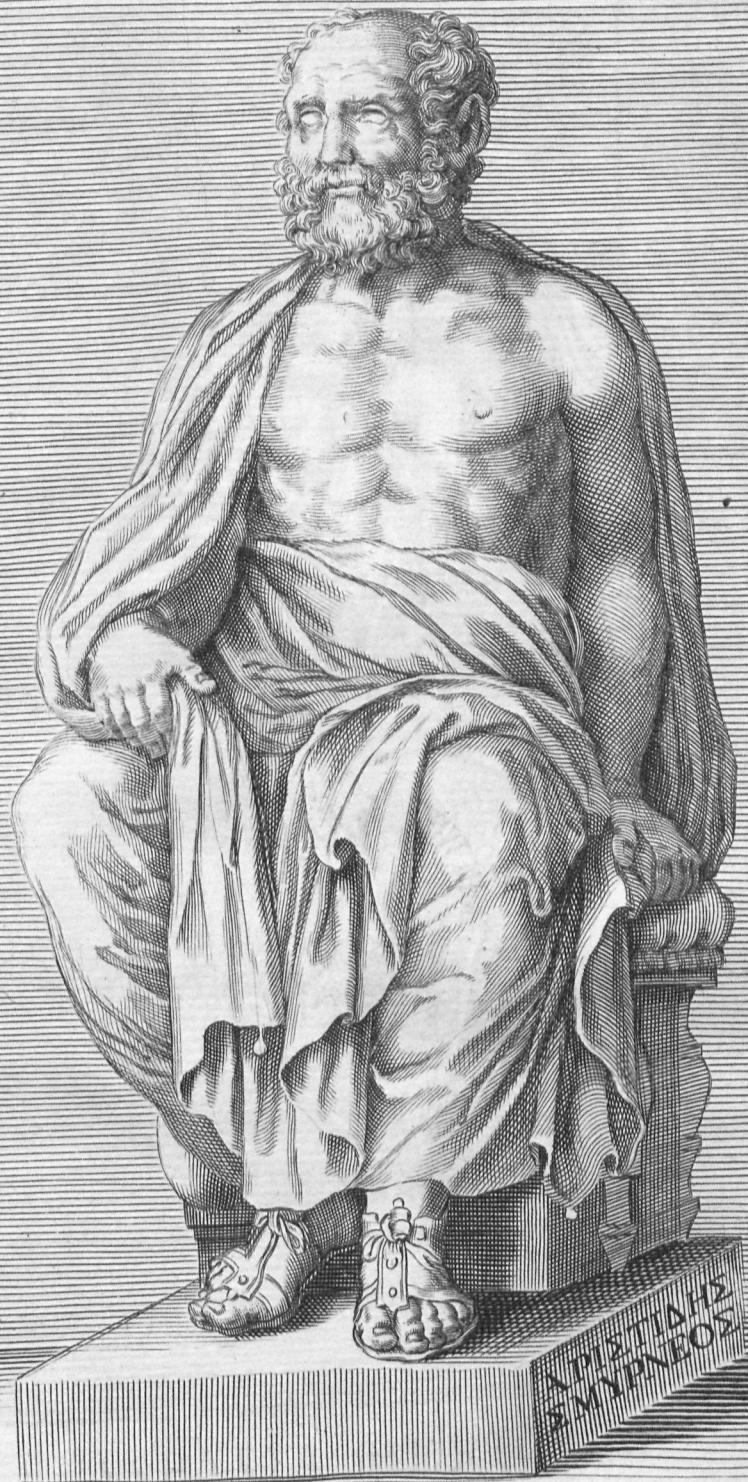
Apud Magnum Etruriæ Ducem in marmore

ЗНЯЧІА
УСТНОСТЬ
ЗПАИНЕА

AL SCHINER

OBEGANGEN IN DER STADTBIBLIOTHEK
VON WIEN AM 1. JUNI 1860.
DIESE BUCHDRUCKEREI WURDE DURCH
HERRN DR. FRIEDRICH WILHELM
VON HABENBERG GELEGENHEITLICH
GESETZT.

ARISTIDES

*Roma tuum nomen totum licet impleat Orbem
Maius Aristidis fit tamen eloquio*

In Biblioteca Vaticana 72

AKTION

Einzelne Titel aus der Bestandserweiterung
der Österreicherischen Nationalbibliothek

A.S.P.A.S.I.A

J. Collin Sc.

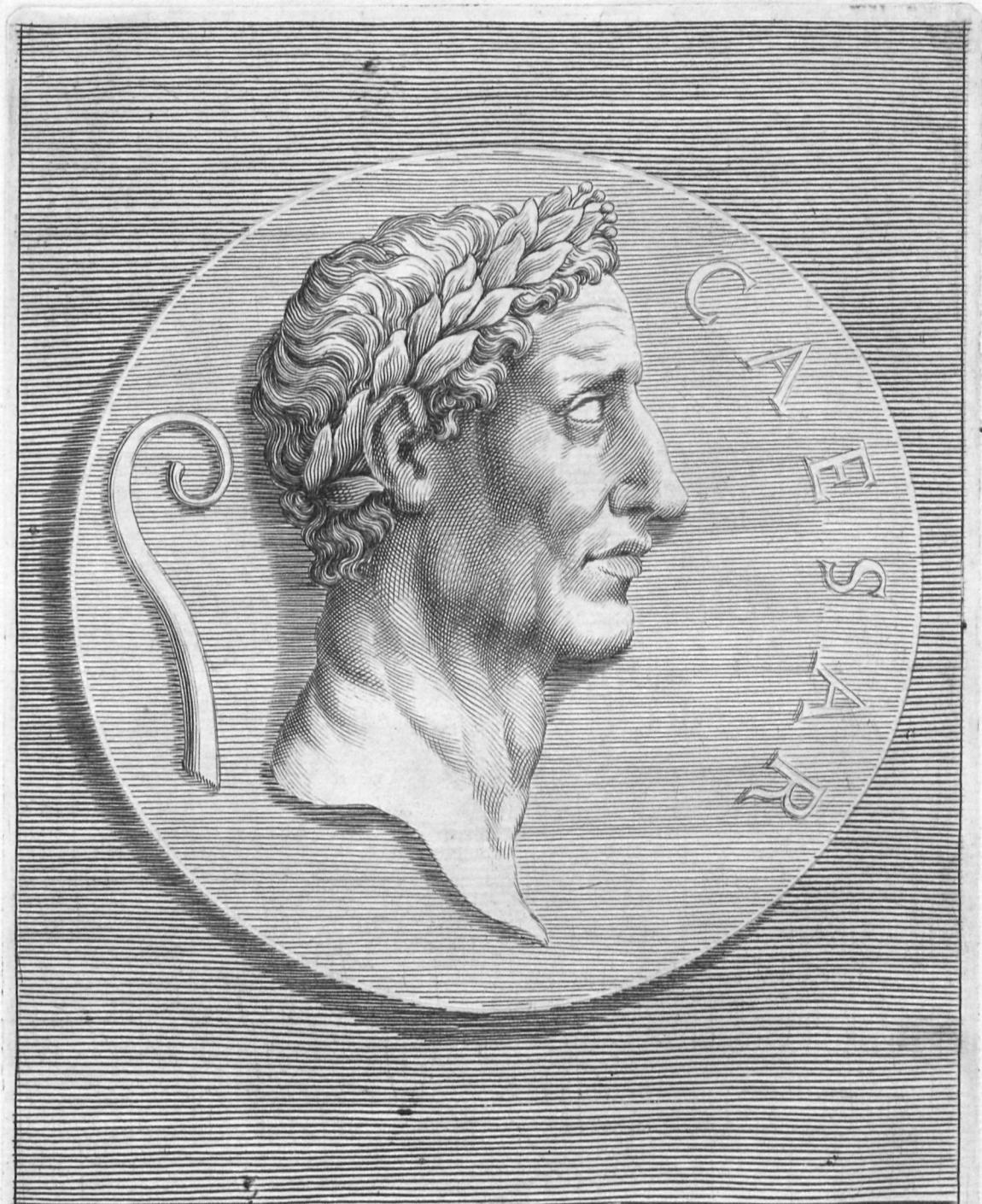
ASPASIA PERICLIS

Socratis Magistra

Apud D.D.Rondaninos in Iaspide

ALBRECHT ALEXANDER
HISTORISCHE - LITERATURALTE
SCHULE UND KOMMUNALPOLITIK

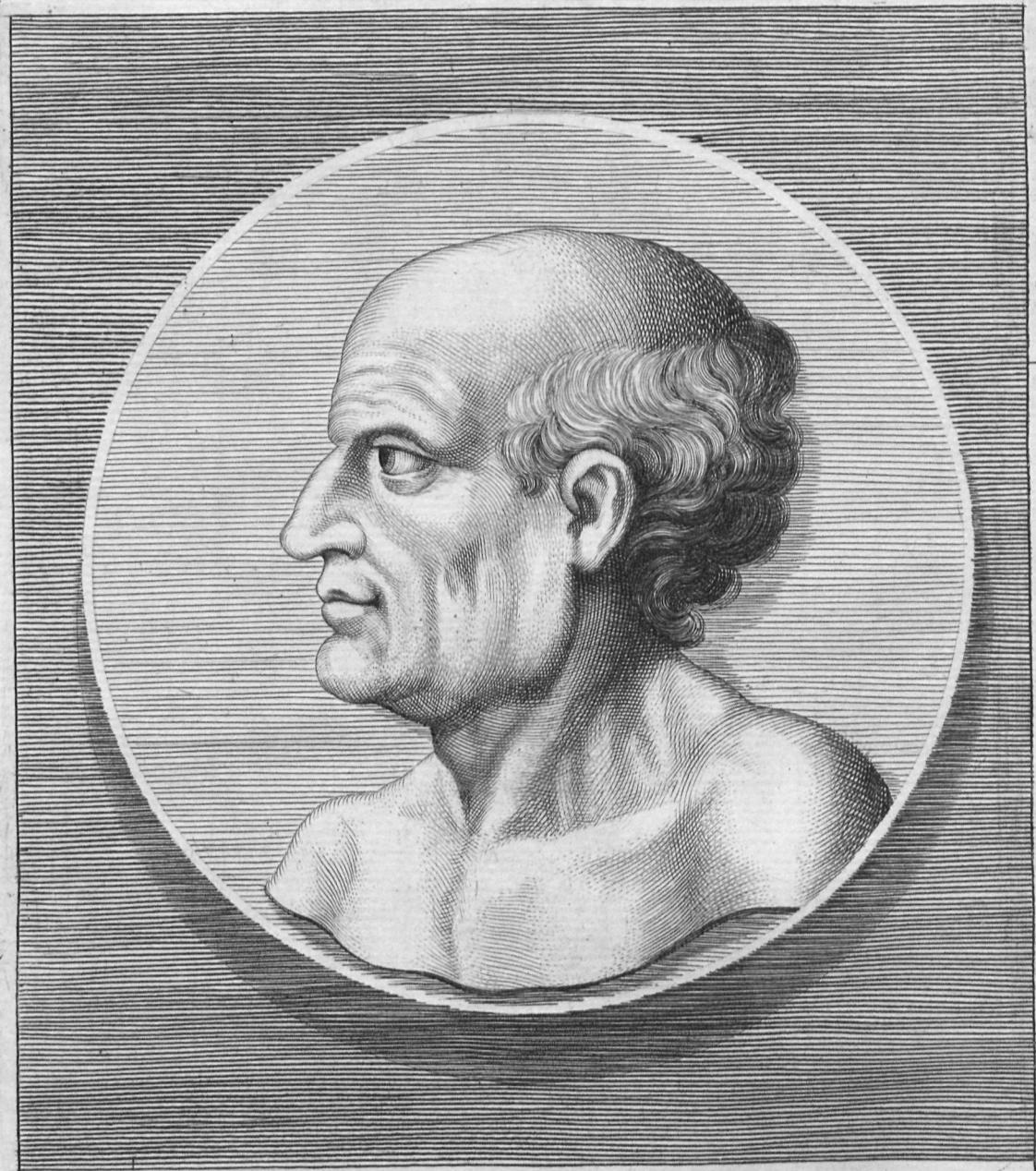

CAESAR

*Summus Imperator, summus Orator
ex Numismate in Thesauro Christinae Reginæ*

CAESAR

CATO MAIOR COGNOMENO CENSORIVS

Rudioris tantum sœculi sui ueritate secundus, cæterum eloquentia primus

Ex Dactyliothece Fuluij. Vrsini in gemma

75.

Ex-Dipl.-Ing. Peter H. Lutz in dankbarer Erinnerung

M·PORCIVS·M·F
CATO
CENSORIVS

Ex Bibliotheca Fuluij: Vrsini in marmore

ROMANI MAXIMVS AVCTOR TULLIUS ELOQVII

in Hortis Matthaei

HOCHSTADT LIESTER IN WIEN
BIBLIOTHEK DER UNIVERSITÄT WIEN

CICERO

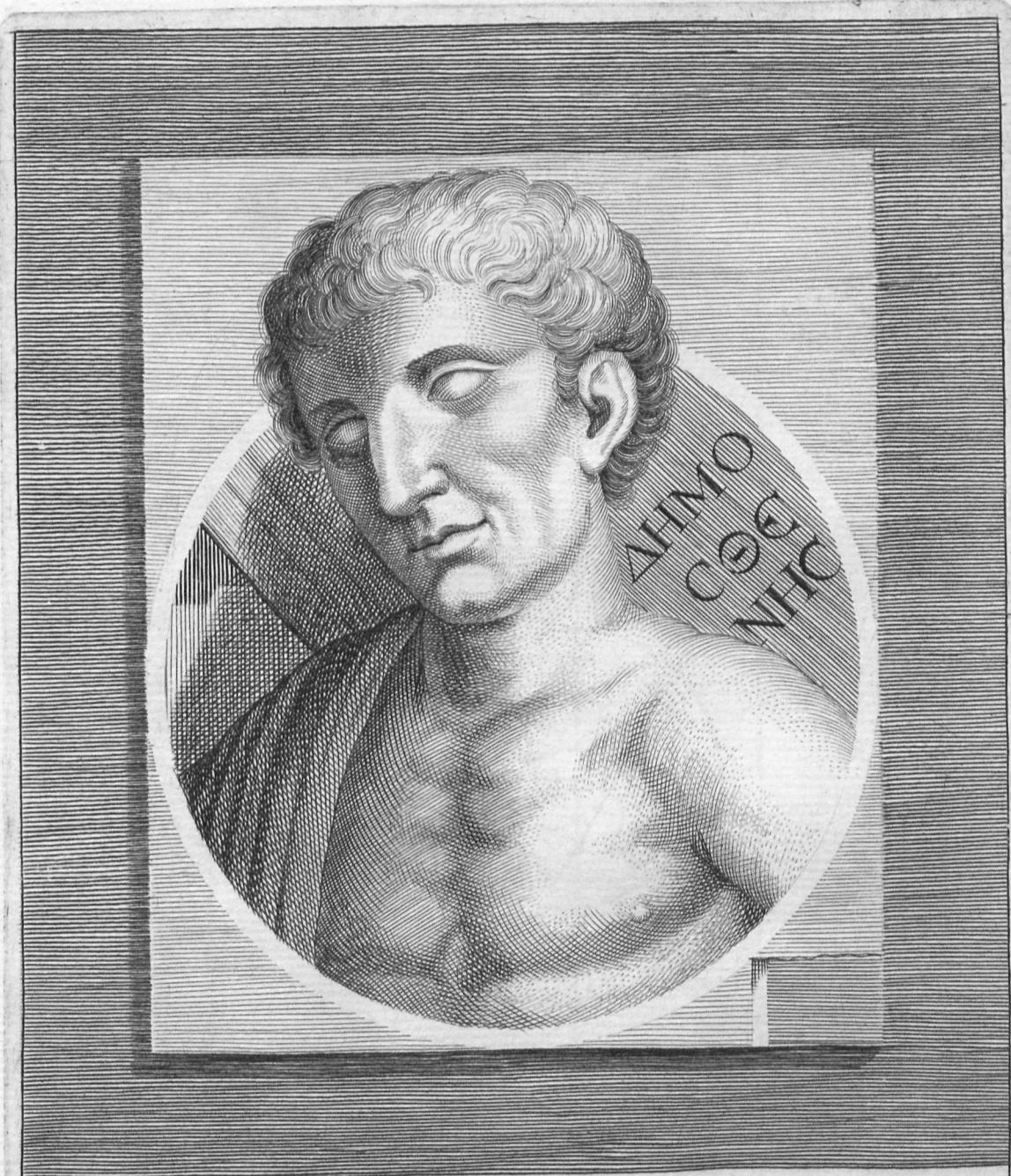
Ex antiquo Cameo sive Onyce

In Thesauro Reginæ Chriſtianæ Augſtæ

18. Februar 1880. C. Müller

DEMOSTHENES

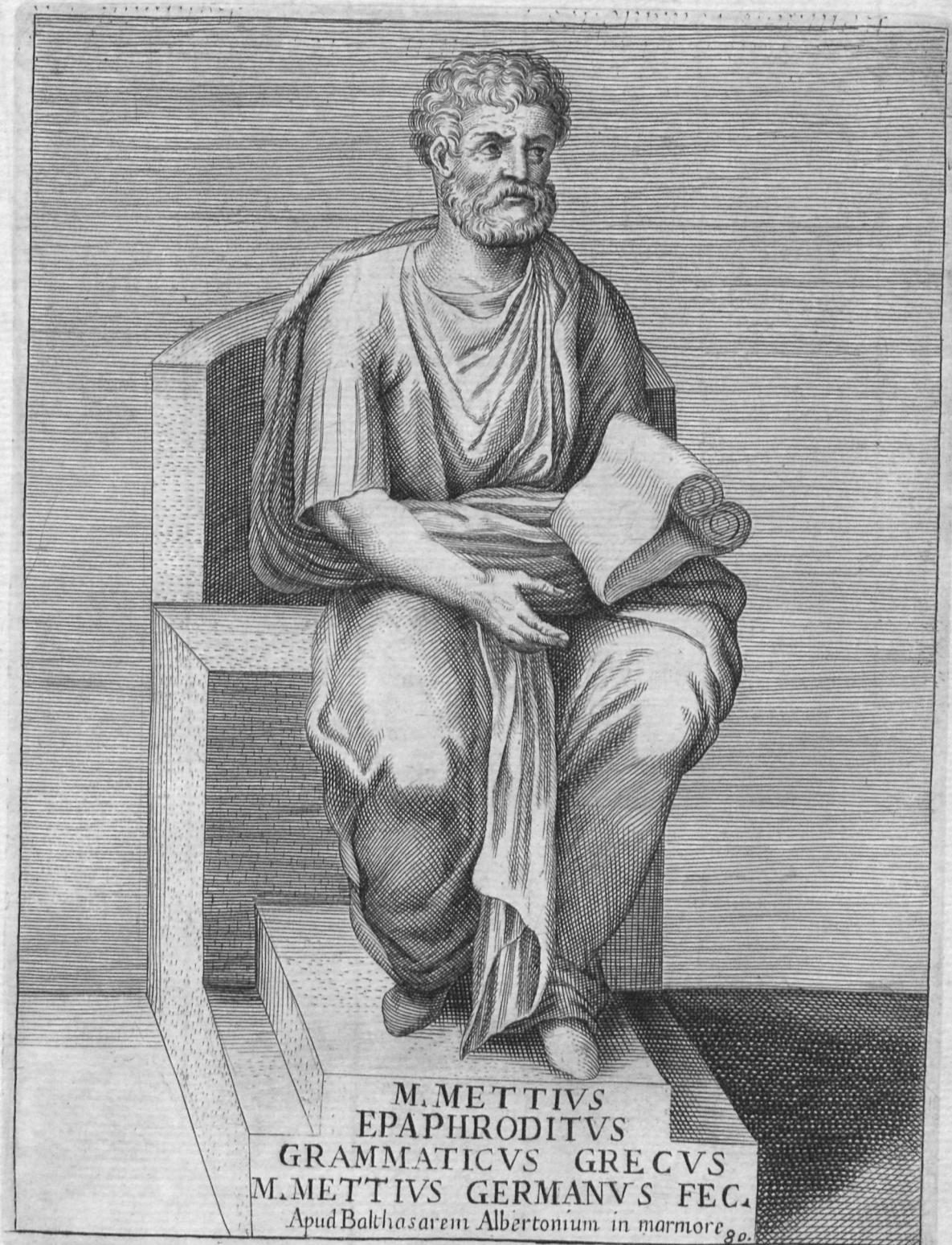
Ex Ciceronis Sententiā Oratorum Græcorum omnium facile princeps

Marmor Tarracone inuentum

79.

Digitized by
The Cushing-Maloney Library Collection
University of Massachusetts Amherst

M. METTIVS
EPAPHRODITVS
GRAMMATICVS GRECVS
M. METTIVS GERMANVS FEC.
Apud Balthasarem Albertonium in marmore 80.

LIBRARY OF THE
CITY OF TORONTO LIBRARY
SERIALS SECTION

GRAMMATICA - GRAMMASTICA
EPIDIODILIA
MELISSA

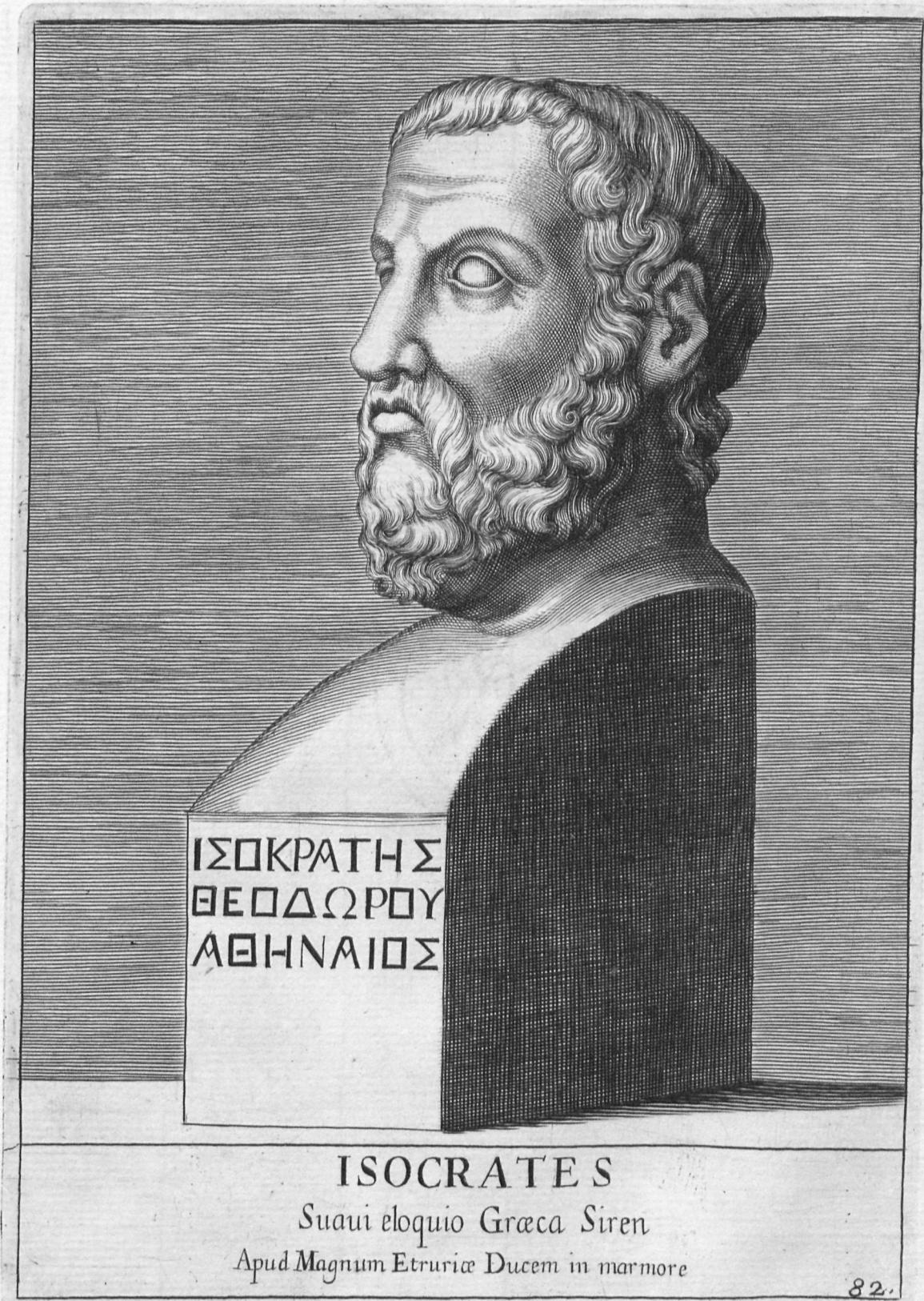
HERODOTVS

Herodote tuis dant scriptis nomina Musæ; Tuque doces Musas dulciss ore loqui.
Ex Bibliotheca Fuluij: Vrsini in marmore

HERODOTUS

247000911

ALBHNIAE
HEDDUDY
TZEKATZ
FECOVIA
SCHREINER-CRISTIAN

LEODAMAS

Insignis Rhetor Aeschinis præceptor

Apud Cardinalem Cœsium

10
BIBLIOTHEK IN WIEN
10

ΛΥΣΙΑΣ

ΛΥΣΙΑΣ
ΚΕΦΑΛΠΥ
ΑΘΗΝΑΙΩΣ

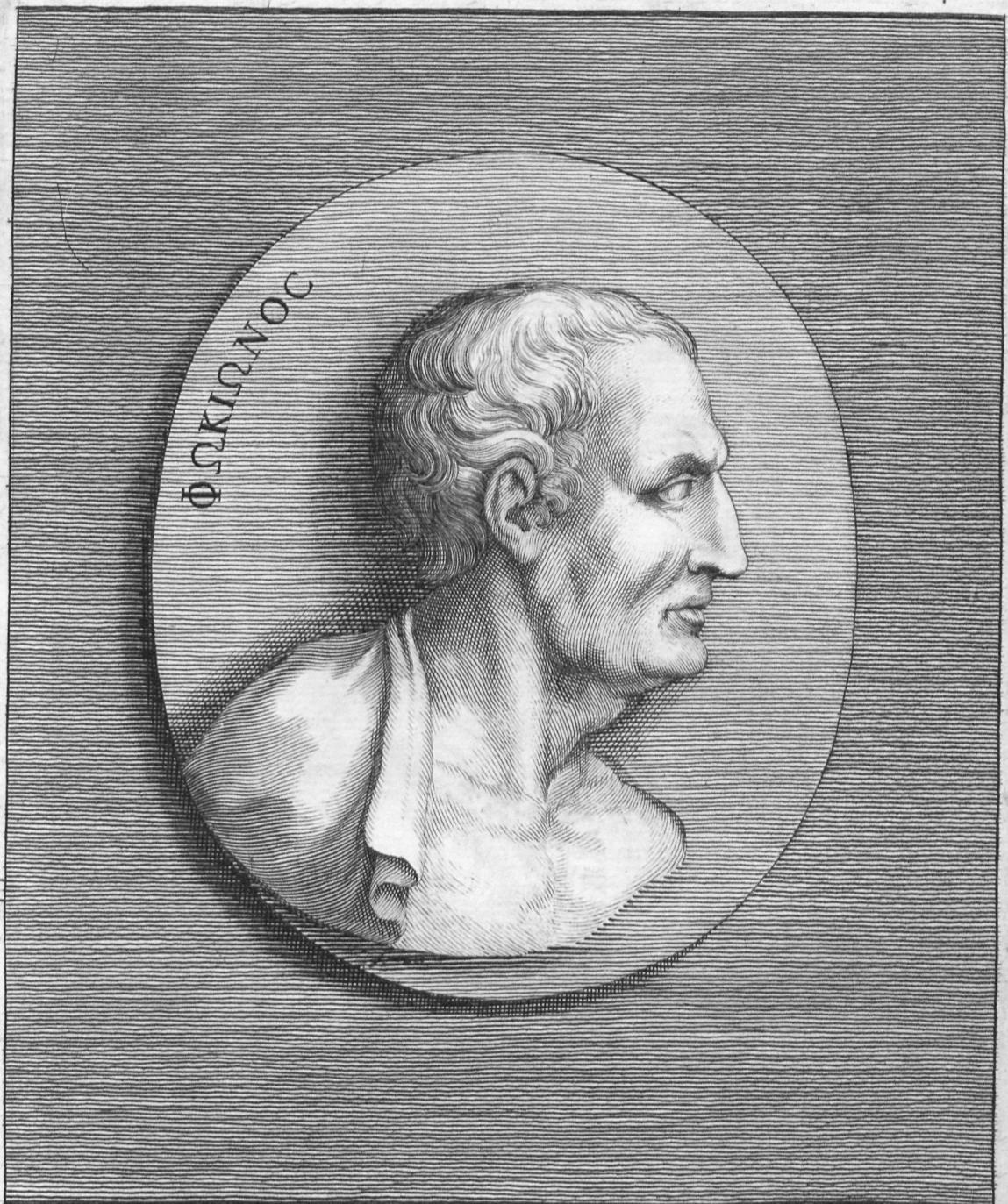

LYSIAS

Atticā Venustate facundus
Apud Cardinalem Farnesium in marmore

AMBROZIUS SICARDIUS VENENS

PHOCION ATHENIENSIS

Dux summus, summus Orator.

85.
Cinguli apud D. Antonium Mariam Castiglio num.

L'HOCHION ASSOCIATION

Dans l'ordre alphabétique

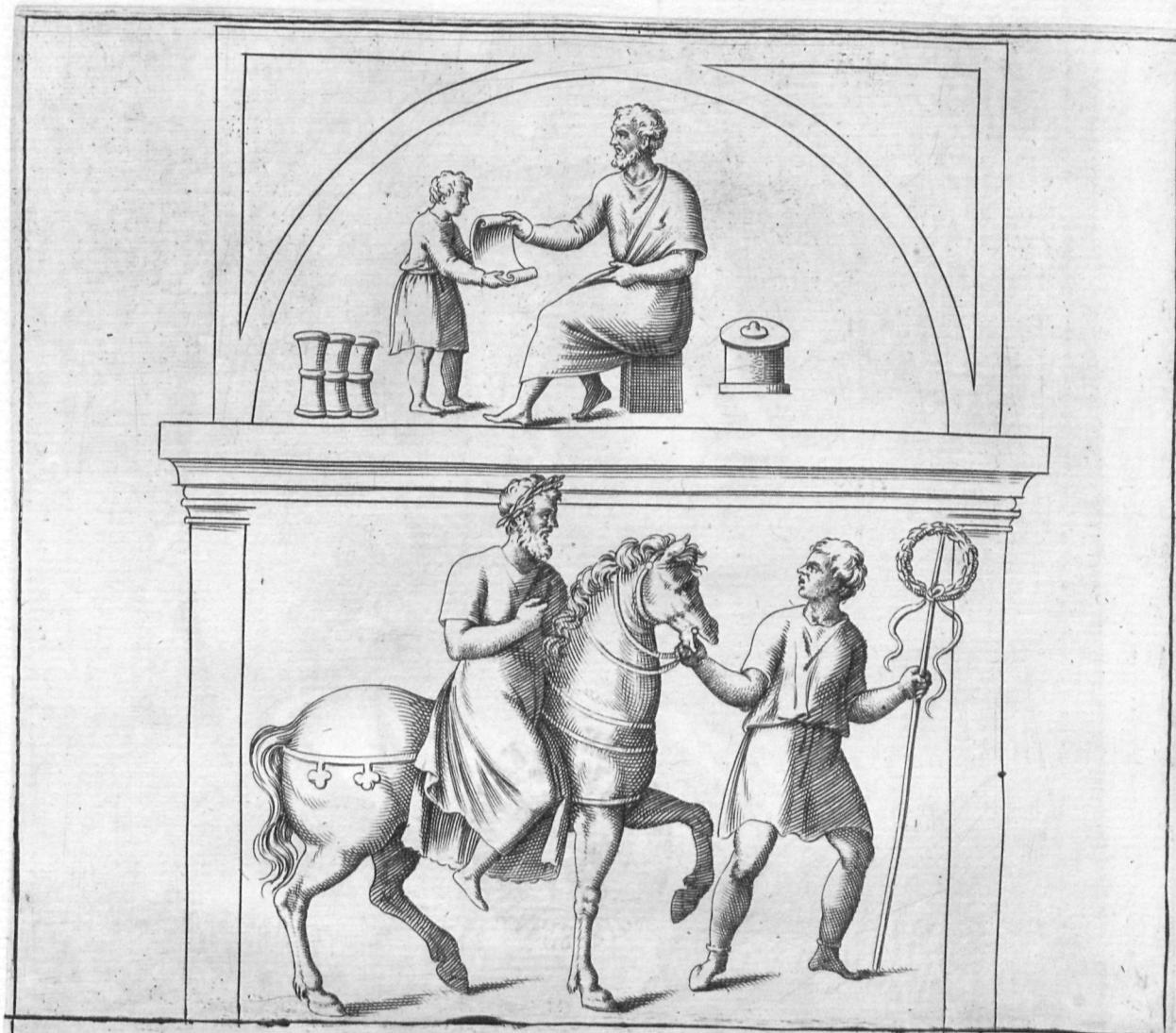
CRISPVS SALVSTIVS

Crispus Romanā primus in historiā

In Thesauro Christinæ Reginæ Aug.

ÖSTERREICHISCHE
NATIONALBIBLIOTHEK
IN WIEN

M. IVNIO·M. F. PAL. RVFO
SOTERICHS. PAEDAGOG FECIT
HAE SVNT PRIMAE·TVAE·MEA EQ. SEDES
HAEC CERTA EST· DOMVS. HAEC· COLEND A·NOBIS
HAEC EST· QVAM· MIHI· SVSCITAVI· VIVVS

LA SCALA DELLA STORIA
OSSERVAZIONI SULLA
NATURA HISTORICA
DELL'UMANITÀ
E DELLA CIVILITÀ
NELLA SUA
SUCCESSIONE
DA' PRIMI
CITTADINI
D'EGIPTO
FINO AI
MODERNI
POPOLI
DI FRANCIA
E D'INGLATERRA
ETC.

T. LIVIVS PATAVINVS

*felix Populus Romanus, qui rerum a' se gestarum
præconem LIVIVM habuit*

88.
Pataui' in T. LIVII Mausoleo

T. LIVIA'S LIBRARY

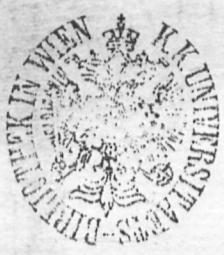
THE LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF VIENNA

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ

THVCYDIDES
Secundus post Herodotum historiæ Scriptor, ueritate primus

Apud Fulium Ursinum in marmore

DOKUMENTATION

LITERATUR

Geisteswissenschaften, Philologie und Pädagogik
Sozialwissenschaften, Rechtswissenschaften, Medizin, Naturwissenschaften

Technik, Architektur, Bauingenieurwesen

HAIKINH ΠΑΙΣ ΕΙΜΙ ΒΡΕΤΑΣ ΔΕΣΤΗΣΑΤΟ
ΦΗΛΙΣ
ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΕΙΚΩ ΟΙΟΘΑΜΕ
ΚΑΙ ΠΡΟΔΙΚΟΥ

ALTE KUNST
SCHÄFER
ERNST
KATHARINA

IN

IMAGINES
VETERVM ILLVSTRIVM
RHETORVM · AC ORATORVM
EXPOSITIONES.

AE SCHINES.

AESCHINES ATROMITI filius Atheniensis Orator emulatione Demosthenis, ac insigni, qua pollebat eloquentia, Athenis, & in vniuersa Græcia celebritate nominis clarissimus euasit. Gratijs sacrificans tres suas Orationes ipsis numero pares, Charites nuncupatas, dicauit. Post ipsum Demosthenem, primas in dicendo tulit; Demosthenes densus, ac strictus plus lacerorum; Aeschines plenior, ac magis fusus plus carnis habet, teste Quintiliano. Rhodi exul tertium genus Orationis Rhodium adinuenit, non adeò pressum, atque integrum, quale Atticum, neque adeò inflatum vt Asiaticum. Aeschinis Herma cum eius capite è Tiburtinæ Villæ Hadriani ruinis effossus, inscripto nomine ΑΙΣΧΙΝΗΣ ΑΤΡΟΜΙΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ *Aeschines Atromiti Atheniensis*, ad Cardinalis Farnesij Bibliothecam exornandam fuit translatus cum alijs Illustrium Hermis.

ARISTIDES.

EN ARISTIDES ille Orator, qui cum egregia Oratione Romanam Ciuitatem exornasset, Vrbis Romæ laudator, Romanique nominis vindex est habitus. Veterum Oratorum Isocratis, Demosthenis, Thucydidis, aliorumque virtutes complexus; Princeps Græcorum sui temporis dici meruit. Apud Marcum Aurelium Antoninum, ob excellentem eloquentiam, ac doctrinam, tantum gratiâ valuit, vt optimus Imperator ab ipso admonitus de Smyrnæ Vrbis clade, terræmotibus absumptæ, ac deletæ, vix se temperauerit

à lacrymis, Ephesique concilio habitō, Smyrnam instaurari iussērit. Quare Sm yrñaei Aristidi publicam in Gymnasio, tanquam Vrbis conditori, statuam posuere. Aliud simulacrum marmoreum eiusdem Aristidis in Bibliotheca Vaticana adseruatur, inscripto basi nomine. APIΣΤΙΔΗΣ ΣΜΥΡΝΕΩΣ. Aristides Smyrnæus, quod erutum fuisse ex antiquis Vrbis ruinis, & à Pio IV. Pontifice Maximo in eadem Bibliotheca honorificentissimè positum indicat sequens inscriptio in subiecta basi incisa.

STATVAM
ARISTIDIS SMYRNÆI
EIVS QVI

VRBEM CIVITATEMQUE ROMANAM
LVCVLENTA ORATIONE LAVDAVIT
ERVTAM EX ANTIQVIS RVINIS
PIVS III. MEDIC. PONT. MAX.
POSVIT.

Ab hac similitudinem nostræ Imaginis duximus. Quanuis autem Aristides patria Smyrnæus inscriptus sit, Hadrianu tamen, siue Hadrianotheris in Mœsia, patre Eudæmone natum afferit Philostratus in eius Vita. Smyrnæus verò dictus creditur, nempe Smyrnæa ciuitate donatus, ob beneficium Vrbis Smyrnæ à se, vt diximus, restitutæ.

A S P A S I A.

AΣΠΑCΟΥ: Aspasiam illam Milesiam cùm formâ, & amatorijs artibus, tûm Philosophiâ, & eloquentiâ nobilem in hac imagine repræsentari existimant, ipsamque in sua Ichnographia Caninius produxit. Quamobrem & nos prætermittere noluimus, quin hic inter disertos Oratores eam recolamus. Cum Aspasia Athenis moraretur, tanta enituit sapientiæ famâ, vt ad ipsam audiendam Socrates accederet, eiisque discipulum se profiteretur, vt in Menexeno Plato. Non immeritò igitur formosa, Socratica, & eloquentiæ magistra appellatur ab Athenæo, & Suida. Quin & Periclem illum Atheniensium ducem, à quo feruentissimè diligebat, eruditissime dicitur; ideoque per ingenuas artes illustrem Palladis ritu casside, atque Aegide, tanquam sapientiæ insignijs armatam exornatamque facile crediderim. Imago deprompta est ex veteri gemmâ anulari Iaspide in Daçtyliotheca supralaudatae Feliciæ Rondaninæ.

C A E S A R.

CAIVS IVLIVS CAESAR, cuius laurea non minus Romanum imperium, quam Latium eloquium coronat, tanta dicendi vi, acume, & concitatione insurrexit, ut ipsum eodem animo dixisse, quo bellauit, affirmet Quintilianus. Consimili elogio Cæsarem laudat Suetonius iis verbis *eloquentia militarique re aut æquauit præstantissimorum gloriam, aut excessit*. Sic ei non tantum armorum, sed & eloquentiæ adorream cuncti tribuunt, ac præcipue Atticus in Bruto: *De Cæsare & ipse ita iudico, & de hoc huius generis accerrimo estimatore sæpiissime audio, illum ferè omnium Oratorum latini loqui elegantissime*. Cicero ipse ad Cornelium Nepotem: *Quid Oratorum? quem huic antepones eorum qui nihil aliud egerunt? Quis sententijs aut acutior, aut acerbior? Quis verborum ornatiior, aut elegantior?* Et in libro 3. de Oratore: *Nouam quandam rationem attulit orationis, & dicendi genus induxit propè singulare*. Et sequitur idem Atticus: *ut esset perfecta illa benè loquendilaus, multis literis, & ijs quidem reconditis, & exquisitis est consecutus*. Quod mirum sanè est in homine tot, tantisque ciuilium, externorumque bellorum, ac Reipublicæ occupationibus implicito, atque distento: *Scribere, & legere simul, dictare, & audire solitum, memorat Plinius; Epistolas vero quaternas pariter librarijs dictare, aut si nihil ageret, septenas*. De eius vero Commentarijs Hirtius: *Adeò probantur omnium iudicio, ut prærepta, non præbita facultas scriptoribus videatur. Cuius tamen rei maior nostra, quam reliquorum est admiratio. Cæteri enim quam benè, atque emendatè, nos etiam quam facile, atque celeriter eos perscripferit, scimus*. Præter vero de Bello Gallico Commentariorum libros viij. ac de Bello Pompeiano tres, remanent solummodo Epistolarum, ac Orationum fragmenta, item fragmenta Anticationis, ac librorum de Analogia, Apophthegmatum, Auspiciorum, de sydernum motu, Auguralium, Ephemeridum, ac Poëmatum à Fulvio Vrsino collecta, de quibus Suetonius in eius vita. Quamobrem tanti viri quis non admiretur diuinum potius, quam humanum animum? Ac iuremerito Plinius ad ipsum Cæsarem conuersus: *Salve primus omnium parens patriæ appellate, primus in toga triumphum, linguaeque lauream merite, & facundiæ, latiarumque literarum parens: atque (ut Dictator Cæsar hostis quondam tuus de te scripsit) omnium triumphorum lauream adepte maiorem, quanta plus est ingenij Romani terminos in tantum promouisse, quam Imperij. Merito igitur Patriæ literarumque parens, & columnen dicitur Cæsar, qui Marij, ac Syllæ pessi-*

pessimorumque ciuium factionibus fessam labantemq; Rempublicam suo gre
mio fouit, æternumque fundauit Imperium.

C A T O M A I O R .

MARCVS PORCIVS CATO, cognomento Censorius, sapiens, & sa-
culi sui Romanus Demosthenes appellatus est. Eius gloriæ nulla obfuit um-
bra nisi nimia vetustas, vt Oratorum principatum obtineret. Quare à Cice-
rone de claris Oratoribus libro sunimis elogijs exornatur: *At quem virum
Dij boni? mitto ciuem, aut Senatorem, aut Imperatorem (Oratorem enim
hoc loco querimus) quis illo grauior in laudando? acerbior in vituperando?
in sententijs argutior? in dicendo, edifferendoque subtilior?* Hadrianus Imp. ve-
tustatis studiosus Ciceronem ipsum Catoni posthabuit, Spartiano teste in eius
vita: *Amauit genus dicendi vetustum, controuerias declamauit; Ciceroni
Catonem, Virgilio Ennum, Sallustium Cœlio prætulit.* Catonis imagi-
nem expressit Faber ex gemma Onice anulari, ex qua hanc nostram habui-
mus, alteramque similem extitisse afferit apud Fulium Vrsinum in Corniola,
& utramque Catonis longæuam ætatem ad LXXXV. aut XC. annos, quibus
ipse vixit, exprimentem.

C A T O N I S H E R M A .

CATONIS HERMA sine capite, eius nomen inscriptum præfert.
M. PORCIVS M.F. CATO CENSORIVS. In eius memoriam positus
fuit à Romanis more Græcorum, ad quorum imitationem & ipsi Illu-
strum Virorum Hermas in suis Gymnasijs, & Bibliothecis collocabant. Re-
fert Plutarchus in ipsius Catonis vita Romanos in Hygię, siue Sanitatis templo
illi statuam dicasse, nullis honorum nominibus insignitam, sed hoc tantum
titulo: *Cato Censor optimus moribus Urbem in antiquam formam restituit.*
Nummus, qui supra Hermam expressus est, ab uno latere caput muliebre-
cum litteris M.CATO.ROM.ab alio præfert Victoriam sedente: VICTRIX.
Hic nummus non ad nostrum Censorium, sed potius ad Catonem ipsius Prone-
potem pertinet, eundemque patrem illius, qui Uticę bello ciuili sibi manus
intulit, de quo sic Velleius: *Hic genitus proauo Marco Catone Principe
illo familie Porciæ, homo virtuti simillimus, & per omnia ingenio Dij's
quam hominibus propior.* Cætera ex Fulvio Vrsino in familia Porcia.

CICE-

C I C E R O .

SE NOBIS SPECTANDVM præbet Tullius , Romanus Demosthenes , cuius eloquio Athenæ ipsæ Mineruæ arx , & domicilium obstupeere , maiusque nihil Romulidum aures impleuit . Illius vultu[m] aspice , in quem vnum Roma , ac Senatus vniuersus vita & libertate donatus , oculos , oraue conuertit sapientissimum ; ac prouidentissimum Consulem , Patremque Patriæ admiratus . Antiqua , & affabre sculpta Ciceronis imago , ad cuius similitudinem hanc nostram adumbrauimus in Matthæijs Coelianis Hortis visitur prouectâ ætate , per ampla fronte , naso subaquilino , barbaque erasa , iuxta sui sæculi morem , nec sine quadam oris hilaritate , quam pluries & ipse in suis Epistolis indicat . Vultus cum pectori suæ basi ex uno eodemque marmore hæret , inciso nomine **CICERO** vetustis sanè literis , quæ probant eius ætatem .

C I C E R O .

PRAE CAETERIS CICERONIS imaginibus nobile Antiquitatis , artisque decus nitet in vetustâ gemmâ Onyce , Italis *Cameo* , quæ ipsius Oratorum Principis vultum præfert anaglyphico opere elegantissimè sculptum , cuius delineationem hic damus . Gemma ipsa olim in Daçtyliotheca Camilli Maximi Cardinalis , nunc in thesauro Reginæ Christinæ Augustæ , pulchritudine , ac Ciceronis aspectu , oculos in admirationem trahit . Imago verò similis est alteri marmoreæ in antecedenti exhibitæ , sed aliquantò gracilior , quemadmodum Cicero à Plutarcho macer corpore , atque haud satis firmæ habitudinis describitur . Huic insigni gemmæ nummum addimus in Tullia Familia à Fuluio Vrsino editum , cuius in altero latere caput Romæ signatum est , in altero quadrigæ aurigante Victoria cum literis M. TVLLI . At quamuis tutò diuinare non liceat , ad quam ex plurimis Tulliæ Gentis Familijs hic nummus pertineat , tamen , ad Marcum Tullium Ciceronem , & fortasse ad triumphum , ob res in Cilicia ab ipso bene gestas , referri posse idem Fuluius existimat . Alter Græcus Nummus memoratur à Ioanne Fabro , à Magnetibus sub Q. fratri imperio in honorem M. Tullij Ciceronis percussus pro magnis , vt ipse inquit , suis meritis . In anticâ eius caput excul-

ptum est, cum nomine ΜΑΡΚΟΣ ΤΥΛΛΙΟΣ ΚΙΚΕΡΩΝ. In posticâ manus coronam tenens, item ramus Oleæ, Spica triticea, & palmes vitis cum racemo, Regionis insignia visuntur, cum Epigraphe ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΤΩΝ ΑΠΟ ΣΙΠΥΛΟΥ *Magnetum ab Syrolo*.

DEMOSTHENES.

ATHENAE ILLAE inclytæ, eloquentiæ, atque omnium doctrinarum Magistræ, inter eius admiranda vno Demosthene nihil pulchrius habuisse dicuntur exteris spectandum. Adeò enim in arte dicendi præstítit, cunctas solus Oratorias virtutes complexus, ut vel Ciceronis sententiâ, Græcorum Oratorum Princeps sit habendus. Philippum atque Alexandrum Macedonum Reges pro libertate patriæ eloquentiæ telis insectatus, maximam laudem est consecutus, sed Antipatri conatibus in summum periculum actus, venenum hausit, & interiit. Eidem verò mortuo Athenienses statuam posuerunt cum elogio.

Si magni vires animos Demosthenis æquet

Græcia non Macedum Marte subacta foret.

Imago Demosthenis sculpta est in Clypeo Tarracone effosso, cuius delineationem Antonius Augustinus Fulvio Vrsino misit; quamuis anceps a Demostheni Atheniensium bello Peloponnesiaco Duci, an Oratori tribuenda sit. Sed non videmus, cur potius Atheniensium Dux, quam eloquentiæ Princeps Tarracone Romanâ Coloniâ Togatâ, studijs, artibusque ingenuis inclytâ sit habendus. Sophoclis, & Menandri in clypeis dicatas imagines suprà recensuimus; nec semel vidimus, Philosophos, Poëtas, atque Oratores pallio detectos, ac seminudos. In Clypeo ipso adscriptum est nomen ΔΗΜΟ-
CΘΕΝΗC.

EPAPHRODITVS.

M. METTIVS EPAPHRODITVS, vt ex inscriptione discimus, fuit Grammaticus Græcus, ita excellens vt statuam meruerit, quam ei dicasse M. Mettium Grammaticum in basi legitur:

M. MET-

M. METTIVS
EPAPHRODITVS
GRAMMATICVS GRAECVS
M. METTIVS GERMANVS. FEC.

Fuisse libertum M. Mettij eius, qui temporibus C. Cæsaris Dictatoris fluit, vel potius alicuius filiorum autumat Faber, cum scribat Suidas Epaphroditum ex patria Chæronea Romanum venisse, ibique Imp. Nerone, & Nerva floruisse. Librum, seu volumen, quod manu tenet, de aliquo opere Grammatico scriptum credibile est, fortasse id ipsum, ut idem Faber, quod vetus Commentator Theocriti titulo *Θεοκριτοῦ οἰνοχείων: De Elementis*, etsi scribat Suidas Mettium hunc valde deditum fuisse libris varijs colligendis, eorumque copiam magnam possedisse. Antiquum ex marmore simulacrum extat in Aedibus olim Eq. Balthasaris Palutij, nunc Excellentiss. Principis D. Angeli De Alterijs.

HERODOTVS.

HERODOTVS HALICARNASSI nobili ex genere natus summâ fluit eloquij suauitate, ac iucunditate. Musas nouem ipsius ore locutas ferunt, quibus & idem libros suos pares numero, ac nomine inscripsit.

Herodote tuis dant scriptis nomina. Musæ,

Tuque doces Musas dulcius ore loqui.

Historiæ pater, Primus, ac Princeps vetustate, & cultu orationis, solus Homericō sono proximus laudatur, res gestas litterarum monumentis compositione, ac stylo altius extollens à Cyri ætate, qui primus Persarum imperium tenuit, ad Xersem ab Atheniensibus insigni prælio ad Thermopylas victum. Quas laudes omnes ei tribuunt; etsi aliqui mendacij ipsum arguant, vt qui fabulosas narrationes suæ historiæ inserat. Cum author fuisse Lygdamis Herodotus expellendi Tyranni, suorum ciuium inuidiâ, abiit, & cum Atheniensium Colonia Thurium Italæ Vrbem profectus, ibi vitam finiit. Eius Herma olim extabat in Fuluij Vrsini Bibliothecâ.

I S O C R A T E S.

ISOCRATIS SEPVLRCRO canentem Sirenem appictam ferunt, ad ostendandum eius dulciloquum sermonem, atque vim, & suavitatem orationis, cuius admirator, & imitator fuit Demosthenes. Isocrates apud Græcos, & Barbaros cunctos excelluit facundiæ, ac sapientiæ fama; Athenis verò Ephesos erudit, qui summi euasere, inter quos præstantissimus Hyperides eius scholam sectatus est. Quamobrem Cicero in Bruto: *Isocrates, cuius Domus cunctæ Græciæ quasi ludus patuit, nonne officina dicendi, magnus Orator & perfectus Magister?* Ornatus, & copia verborum, & sententiarum, grandiloquo accessit carminum sono. *Cum alios doceret, inquit idem Cicero, forensi luce caruit Isocrates, intraque parietes gloriam suam aluit, multa præclarè, cum certa melius, quam superiores.* De huius vita, & dicendi genere Philostratus, præter ea, quæ Dionysius Halicarnassèus, qui ipsum inter sex Græciæ summos Oratores enumerat. Isocratis Herma scriptum nomen præfert ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ *Isocrates Theodori Atheniensis.* Effigies longissimam eius ætatem repræsentat, ut qui ad centum penè annos peruenisse memoratur. Ob eloquentiam in Olympia, Athenisque statuam consecutus est, aliaque in Eleusine eidem posita fuit, à Leocare sculpta, ut refert Pausanias.

L E O D A M A S.

NON VNA TANTVM Leodamantis est laus, quod insignis ætate sua Rhetor fuerit, sed egregiam quoque famam meretur, quod Aeschinis inter Græcorum præstantissimos, Oratoris præceptor fuerit, ut à Plutarcho commendatur. Eius Herma spectabatur olim cum alijs admirandis Antiquitatis monumentis in Aedibus Cardinalis Cæsij. Tres primæ nominis literæ ΛΕΩ desunt in marmore, temporis vi deletæ, sed ipsas suppleuit antiqua Gemma viridis Diaspri, in qua sculpta erat eadem Leodamantis imago cum eius integro nomine ΛΕΩΔΑΜΑΣ. Addit Ioannes Faber, eidem imagini adsculptum fuisse iuuenis cuiusdam caput, quod Aeschinis eius discipuli fuisse suspicabatur.

L Y S I A S.

ATTICARVM ELEGANTIARVM Venere conspersa Lysiae Oratio, ac prorsus augusta habetur, in eaque vigor, ac puritas apprimè commendatur: quarè prædecessorum Oratorum, ac eorum, qui sua ætate, florabant, excepto vno Demosthene, gloriam obscurauit. Hic est Lysias, qui vocato in iudicium Socrati pulcherrimam orationem obtulit, vt ea, si vellet, in sui defensionem vteretur. Noluit verò Philosophiæ parens captare Iudicium voluntatem mollibus verbis, perinde ac Sicyonijs calceis, qui quamuis habiles essent, Philosophum tamen non decent. Duas proferimus Lysiae imagines: prima extabat apud Cardinalem Farnesium, pectori adscripto nomine ΛΥΣΙΑΣ: secunda in marmoreo herma eodem nomine insignitur ex Fuluij Vrsini Bibliotheca. His additur Herma sine capite ex eodem Fuluio, quadratis litteris inscriptus: ΛΥΣΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΣ *Lysias Cephalis filius*. Natus, est Athenis, vbi interiit annis LXXVI. vel vt alij scribunt, LXXXIII. expletis.

P H O C I O N.

DVM hæc ederemus nouum operi decus, ac antiquitati ornamentum additur ex imagine Phocionis Atheniensis, cùm bellica vrtute, tūm eloquentiâ nobilis. Imago ipsa deprompta est ex antiquo Cammeo, siue Onyce gemmâ, quæ Cinguli Piceni Vrbis apud Nob. Virum, Iurisque Consultum Antonium Mariam Castalionem adseruatur. Exquis admodum literis in ambitu nomen inscriptum præfert: ΦΩΚΙΩΝ. Patrem Phocionis se ignorasse scribit Plutarchus; at Sophili filium, patriâ Athenensem, eum fuisse testatur Herma sine capite ex schedis Fuluij Vrsini ΦΩΚΙΩΝ ΣΟΦΙΑΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ *Phocion Sophili filius Atheniensis*. Cum verò ipse sapiencia, atque animi dotibus excelleret, plurimùm gratia valuit apud Alexandrum, adeoque se temperauit à largitate fortunæ, vt aurum, vrbesque sibi à munificentissimo Rege oblatas respuerit. Sed publica Atheniensium dementia, vt cum Valerio Maximo loquar, huius optimi ciuis virtutes iniurijs rependens, ipsum ad scuissimum vitæ exitum adegit. Nos vt Oratorum seriem adeò illustri vultu, ac nomine impleremus, hic inter facundissimos Græcorum Phocionem reposuimus. Etenim in ipso tanta enituit eloquendi vis, & facultas, vt Demosthenes, cæteris Oratoribus spretis, Phocionem sibi ob-

uersantem , suorum sermonum securim appellaret . Ipsius dicta, factaque memorantur ab eodem Plutarcho , & Probo ; atque à Valerio Maximo .

Sed pretium huius gemmæ, quæ Phocionis similitudinem refert, augetur industria, ac celebritate artificis: Pyrgotelis scilicet, qui cum Phocione ipso in Alexandri aulâ floruit , hac epigraphe sub imagine adiuncta: ΠΥΡΓΟΤΕΛΗC ΕΠΟΙΗCE Pyrgoteles fecit . Cùm verò prototypum ipsius gemmæ oculis contemplari datum non fuerit, sed ectypum tantum in sulphure haud satis expressum spectauerimus ; huius admirandi artificis elegantiam probare , testarique non audemus .

S A L L V S T I V S .

CAIVS CRISPVS SALLVSTIVS Rerum Romanarum florentissimus Scriptor (hoc enim præconio à Tacito exornatur) tot ingenij sui laudatores habet , quot lectores . Eius Orationes in honorem Historiarum leguntur, quo præclaro testimonio ipsum effert Seneca Rhetor in suis Declamationibus . Cum locutio eius breuis sit , ac neruosa , magni illius Thucydidis æmulus habetur . Meruit porrò, vt de de ipso caneret Martialis :

*Hic erit, ut perhibent, doctorum corda virorum,
Crispus Romana primus in historia.*

Non desunt tamen, qui Sallustianam breuitatem obscuritatis arguant . Asinius Pollio , teste Suetonio de claris Grammaticis , librum scripsit , in quo Sallustij scripta reprehendit vt nimia verborum affectatione obliterata . Seneca Philosophus , Sallustio vigente ait, amputatæ sententiæ, & verba ante expectatum cadentia , & obscura breuitas fuere pro cultu . . Ex quo apparet arduam sanè esse in studijs omnes vñā ingenij virtutes colligere : at multò difficilius omnibus placere . Sallustij imago petita est ex nummo maximo æneo ex ijs , quos vulgo contorniatos vocant, in Thesauro Inclytæ Christinæ Reginæ cum inscriptione: SALVSTIVS AVCTOR . Quem nummum percussum fuisse multo post Sallustij ætatem , præter cælaturæ formam , patet ex vñica littera L. in eius nomine incisa , cum eam ingeminant inscriptions omnes Sallustio æquævæz . Patet etiam ex titulo AVCTOR , cum ipse Sallustius in Procœmio Belli Catilinarij discrimen faciat inter Auctores , & Scriptores rerum , vt aduertit Faber : *At mibi quidem, tametsi haudquam par gloria sequatur Scriptorem & Auctorem rerum, tamen in primis arduum videtur, res gestas scribere .* C. Crispus Sallustius natus est Amiterni in Sabinis ; mortuus verò quadriennio ante bellum Attiacū . Hortos habuit exultissimos Romę in Quirinali, quorum magnificentia in ruderibus adhuc durat: sed inter maximas diuitias suæ Prætoræ Numi-

Numidicæ infamiam non effugit, quod Provinciam expilasset, atque ex præda ditatus rediisset. Fertur etiam ipsum tanto ardore insanisse in Libertinas quanto mœchus in Matronas.

SOTERICHVS PAEDAGOGVS.

In sequenti Inscriptione deesse duos primos versus indicat Gruteriana, pun-
ctis notatos, in quorum secundo legitur tantum : *MALA EST GRATIA.*

M. I VNIO . M. F. P A L. R VF O
SOTERICHVS . PAEDAGOG. FECIT
HAE . SVNT. PRIMAE. TVAE. MEAEQ. SEDES
HAEC CERTA EST. DOMVS. HAEC. COLENDA. NOBIS
HAEC EST. QVAM. MIHI. SVSCITAVI. VIVVS

SO TERICHVS, qui in marmore sculptus est, Marco Junio Rufo, ac sibi sedem, & domum, hoc est sepulchrale monumentum extruxit; nam in sepulchris etiam habitare mortuos existimabant. Soterichus verò ipse Pædagogus, Præceptor, seu Literator in superiori parte sedet, & Grammaticis Institutionibus puerum imbuit, qui vtraque manu, Pædagogo adiuuante, volumen tenet, inque illud oculos intentus defigit. Infrà librorum, ut videtur, puerilis capsula, ac tria inuoluta volumina posita sunt.

In inferiori parte sculpta est Marci Junij Rufi equestris imago tunicata, præunte Signifero, seu milite, coronam hastæ adligatam tenente, nam & ipse Rufus coronatus incedit, fortè equo publico, & coronis, ob egregium in bello facinus, donatus.

Variat etiam lectio à Gruteriana.

Hæ sunt prime tuæ, meæque sedes.

Hæ sunt paruæ tuæ, meæque sedes.

De Seruorum, seu Pueroruim Domus Augustæ Pædagogo sequens inscriptio :

D. M.

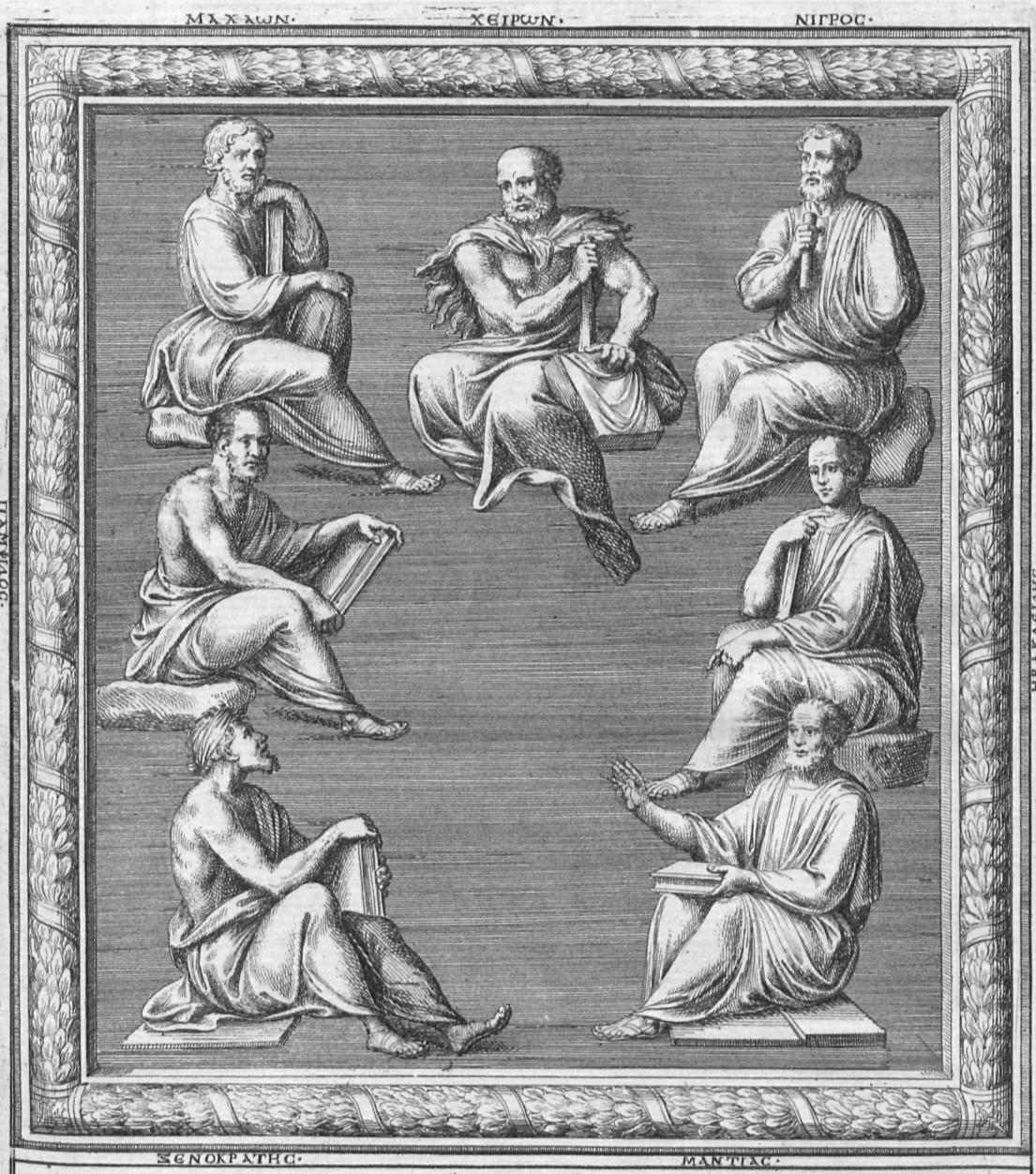
T. FLAVIO . AVG . LIB. GANYMEDI
PAEDAGOGO . PVERORVM
CAES. N. FEC. VLPIA. HELPIS
CONIVGI. OPTIM. B. M. ET
LIB. LIBERTABVSQVE . SVIS

TITVS LIVIVS.

TITI LIVII memoriam recolimus, effigiem intuemur: illius nempe effigiem Liuij, ad quem vnum spectandum exteri è longinquis finibus, & è Gadibus vsque confluebant, eius facundiam, orisque decus admirantes. Constat enim ipsius famâ permotos nobiles viros, quos ad sui contemplationem Romana magnitudo non traxerat, Liuij tantum videndi gratia, Romam contende, statimque eo viso abiisse. Liuius porrò Populi Romani gesta ab V. C. ad Augustum, sub quo floruit, immortaliter facundia, centum quadraginta libris complexus, immortalitate donauit; sed huius tam egregij operis exigua portio ad nos peruenit. Tanta in eo laudatur eloquij vertitas, tantusque candor, & nitor, vt lacteus, & vererrimus eloquentiae fons iure meritò appelletur. Ipsum cum Herodoto Gr̄corum Historicorum Principe non solum conferre, sed & eidem æquare non est veritus Quintilianus. Quarto Imperij anno Tiberij Cæsaris Liuum vitâ excessisse, æt. LXXVI. scribit Eusebius; Ossa verò eius Patauij ad Diuæ Iustinæ ædes anno MCCCCXIII. inuenta, postea ad Prætorium Vrbis, succollantibus nobilissimis Ciuibus translata, & condita fuere in mausoleo inscriptionibus, statuis, atq; ipsius Liuij marmorea imagine illustri, ex qua hæc nostra, quam exhibemus, delineata est; ipsamq; antiquissimam, Patauini venerantur, vt in suo Liuio Iacobus Philippus Tomasinus eruditissimus scriptor memorat.

THVCYDIDES.

TANTI FIEBAT THVCYDIDES à Demosthene, vt eius *Orationes* omnes manu sua escriberet. Multum verò fidei, si quispiam alias, scriptor hic meretur; nam egregiam in eo eluescere veritatis laudem omnes consentiunt. Poloponnesiacum bellum litteris mandauit, quo tempore ipse floruit, Primus post Herodotum Historiarum Auctor; nam ab utrisque Historiâ manus prohibent. Densus (inquit Quintilianus) & breuis, semper instans sibi Thucydides; dulcis, & candidus, & fusus Herodotus; ille concitatis, hic remissis affectibus melior; ille concionibus, hic sermonibus: ille vivi, hic voluptate. Thucididis, Herma, à quo eius similitudinem duximus, nomen inscriptum refert ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ. Athenis in Cimonio, quod ipse à Cimone maternum genus duxerit, sepultus fuisse traditur cum elogio.

ΣΕΝΟΚΡΑΤΗΣ.

ΜΑΝΤΙΑΣ.

2. ΜΑΧΑΩΝ. *Machaon*. ΧΕΙΡΩΝ. *J. Chiron*. 5. ΝΙΓΡΟΣ. *Niger*.

3. ΠΑΜΦΙΛΟΣ. *Pamphilus*.

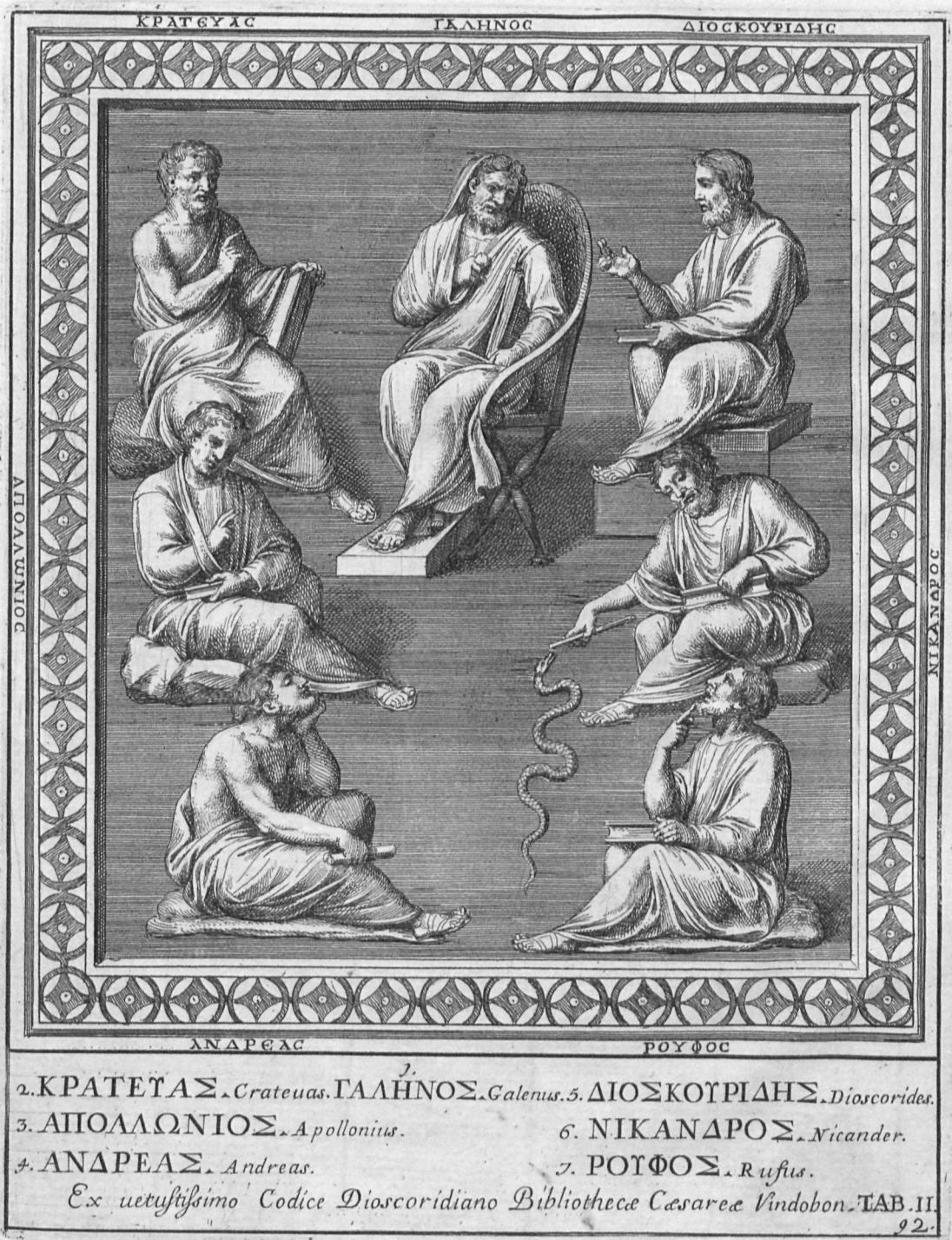
6. ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ. *Heraclides*.

4. ΣΕΝΟΚΡΑΤΗΣ. *Xenocrates*.

7. ΜΑΝΤΙΑΣ. *Mantias*.

*Ex vetustissimo Codice Dioscoridiano Bibliotheca Cesareæ Vindobonensis. TAB. I.
91.*

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF VIENNA
AUSTRIA
POLYGRAPHIC LIBRARY
C. M. GÖTTSCHE LOWE'S LIBRARY

AVCTARIVM AD ILLVSTRIVM PHILOSOPHORVM IMAGINES.

IN Philosophorum cœtum præclaros Medicos adlegimus, depictos in veritissimo Dioscoridiano Codice, cura, & liberalitate Julianæ Aniciæ Imp. Flauij Anicij Olybrij filiæ, vt in ipso legitur, exarato, nunc in Augustissima Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi adseruato. Qui quidem insignis Codex membranaceus in folio quadrato Constantinopoli Vindobonam translatus, maiusculis literis Græcis descriptus est cum depictis Plantarum figuris, alijfq; præclaris imaginibus, quas inter in secundo, ac tertio eiusdem folijs, picturâ quadratâ, aureum fundum habente, ad viuum expressi sunt illustres Medici, & apprimè Chiron Medicinæ inuentor, inter sex nobiles alias medius & Princeps: ita & Dioscorides, vt in duabus imaginibus antecedentibus. Has primus edidit Clariss. atque vniuersæ eruditionis, & doctrinæ cultu ornatisimus Petrus Lambecius Imp. Leopoldi I. Augusti Consiliarius, Historiographus, ac Bibliothecarius in suis de Bibliotheca Cæsarea Vindobonensi amplissimis Commentariis, ex quibus nostras hasce sequentes notulas per compendium exscripsimus.

T A B V L A I.

¹ ΧΕΙΡΩΝ *Chiron* primo loco, & in medio sedet, quem Plinius Herbariam, & Medicamentarium inuenisse refert. Floruit ante æram Christianam decimo tertio saeculo, ac teste Homero Achillis fuit præceptor, item Herculis, Iasonis, Aesculapij, aliorumque Herorum, qui expeditioni Argonautarum interfuerunt.

² ΜΑΧΑΩΝ *Machaon* Aesculapij filius à dextero Chironis latere sedet, qui saeculo ante æram Christianam duodecimo in bello Troiano occubuit. Eum laudat Homerus quod Chirurgicam excoluisse, atque optimè calleret.

³ ΠΑΜΦΙΛΟΣ *Pamphilus* sub Machaone sedet. Patria fuit Alexandrinus, professione Grammaticus, quem Galenus in proemio libri sexti de simplicium medicamentorum facultatibus testatur scripsisse Historiam herbarum

ordine alphabetico, eumque reprehendit, quod illam absque delectu ex alienis eraserit scriptis, eidemque aniles fabulas, & superstitiones præstigias addiderit.

- 4 ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ *Xenocrates* sub Pamphilo sedet patriâ Alexandrinus, quæ item Galenus in præmio libri decimi de Simplicium Medicamentorum facultatibus testatur vixisse auorum suorum memoria, sed eum arguit partim tanquam compositorem librorum suppositorum de Aegyptiacis, Babilonijs, alijsque herbarum monumentis, partim etiam velut præstigijs deditum. A Plinio inter Medicos aliquoties citatur.
- 5 ΝΙΓΡΟΣ *Niger* prænomine Sextius à sinistro Chironis latere sedet, quem idem Plinius testatur, licet Romanum, Grecè tamen scripsisse, eumque diligentissimum Medicinæ auctorem nuncupat. Eiusdem meminit Dioscorides in Præmio libri primi de Materia Medica.
- 6 ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ *Heraclides Tarentinus Empiricus* sub Nigro sedet, quem Galenus libro sexto de Compositione Medicamentorum optimum Medicum, plurimorumque Pharmacorum expertum laudat, illique inter rei herbariæ Scriptores tertium locum post Dioscoridem, & Nigrum tribuit. Eiusdem meminere idem Dioscorides, Cornelius, Cellus, Laertius, Athenœus.
- 7 ΜΑΝΤΙΑΣ *Mantias* sub Heraclide sedet Herophili sectator, ac eiusdem Heraclidæ præceptor, de quo plura Galenus.

T A B V L A I I .

- 1 ΓΑΛΗΝΟΣ *Galenus* primo loco, & in medio sedet. Pergami sub Imperatore Hadriano natus, septuagenarius sub Imp. Septimio Seuero obiit. Hic relictis subtilissimis ingenij sui, & indefessæ diligentia monumentis, etiam nunc adeò clarus est, vt satius sit de eo tacere, quam plura dicere.
- 2 ΚΡΑΤΕΥΑΣ *Crateuas* à dextero Galeni latere sedet. Ob singularem rei herbariæ peritiam ὁ Πίτονος Radicum sector, siue Herbarius, laudatur ab Hippocrate in Epistola ad eum scriptâ. Honorificam quoquæ eiusdem mentionem facit Dioscorides, ac antiquus Græcus Theriacorum Nicandri Scholiastes, qui Herbarium suum citat.
- 3 ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ *Apollonius* sub Crateua sedet; cuius nominis licet multi fuerint Medici, hunc tamen Memphitam Lambecius arbitratur, qui citatur ab eodem antiquo Theriacorum Nicandri Scholiaste in explicatione vocis ἀνηστις, quâ significatur herba quedam suffitu suo serpentes abigens, eundemque esse, cuius Opus de herbis ab ipso Scholiaste aliquantò post citatur, quamvis sine nomine Memphitæ.

⁴ ΑΝΔΡΕΑΣ *Andreas* sub Apollonio sedet, quem Dioscorides in prœmio libri quarti de materia Medica cum Crateua laudat supra reliquos Medicinæ Auctores Græcos in re herbaria versatos. Eundem recenset Cornelius Celsus in Præfatione libri quinti inter Auctores, qui multa de facultatibus Medicamentorum prodiderunt. Galenus autem in citato prœmio libri sexti, & alibi vehementer eum increpat ab Hippocratis prudentia valde remotum, ac tanquam qui primus medicamentorum scientiam præstigijs, & mendacijs corrumpere ausus sit.

⁵ ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΗΣ *Dioscorides* primus à sinistro Galeni latere sedet, ad nostram ætatem celeberrimus, cuius extant quinque de Re Medica libri ab ipso Galeno in citato Prœmio libri sexti de simplicium Medicamentorum facultatibus summoperè laudati. Patria ei fuit Anazarba Ciliciæ, postea Cæsarea Augusta. Existimant alij ipsum sub Nerone ad Vespasianum floruisse, alij probabilius sub C. Julio Cæsare, & Augusto, ex Arei Philosophi ipsius Augusti familiaris amicitia, cui & suos libros de materia Medica Dioscorides dicauit.

⁶ ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ *Nicander* Colophonius infra Dioscoridem sedet, clarissimus non solum Medicus, verùm etiam Historicus, Poëta, & Grammaticus, qui sub Attalo tertio eius nominis, ultimoq; Pergami Rege floruit. Præter alia, quæ Suidas recenset, composuit versibus Hexametris duo etiam nunc extantia Poëmata, de Bestijs venenatis, & de Remediis contra venena, quorum primum Theriaca, alterum Alexipharmacum inscribitur; eodemque allusit pictor, ita illum repræsentando, ut sinistra quidem manu teneat volumen, dextra autem extentâ irritet serpentem.

⁷ ΡΟΥΦΟΣ *Rufus* Ephesius sub Nicandro sedet postremus, qui sub Impp. Traiano, & Hadriano floruit, & præter libros tres de Appellationibus partium corporis humani, aliaque nonnulla, etiam nunc extantia, multa quoque composuit, quæ à Suida numerantur, ac temporis diuturnitate interciderunt.

Errata *Corrigenda.*

I N P H I L O S O P H I S .

pag. 2	simulanti	simulantem
pag. 3	Tarentitiae <i>in fine adde</i>	Tarentinæ
pag. 5		CRATIPPVS ASCIONDI FILIVS MI-
		TYLENENSIS
pag. 6	Soticum	Stoicum
pag. 9	Anadyomenis	Anadyomenes
pag. 10	arbuscula duo	arbusculas duas
	confecit	infecit
pag. 15	Cordubâ .	Cordubæ
	perlatus	deductus
pag. 23	ad Zephyrium	Zephyrium

I N P O E T I S .

pag. 4	PAENE	PENE
pag. 6	quam ex ver- fione C. V. Leo- nis Allatij exhi- bemus	<i>Circum autem supercilia, utraque promi- nentia bene considerata confinxit ars; nec immerito &c. Erat & alia statua in Smyr- nenium Bibliotheca, de qua Strabo</i>
pag. 7	Amastrasis	Amastridis
pag. 13	Mitylenes	Mitylenis

I N R H E T O R I B V S .

pag. 2	ΑΡΙΣΤΙΔΗΣ	ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
	ΣΜΥΡΝΕΟΣ	ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ

R E G E S T V M .

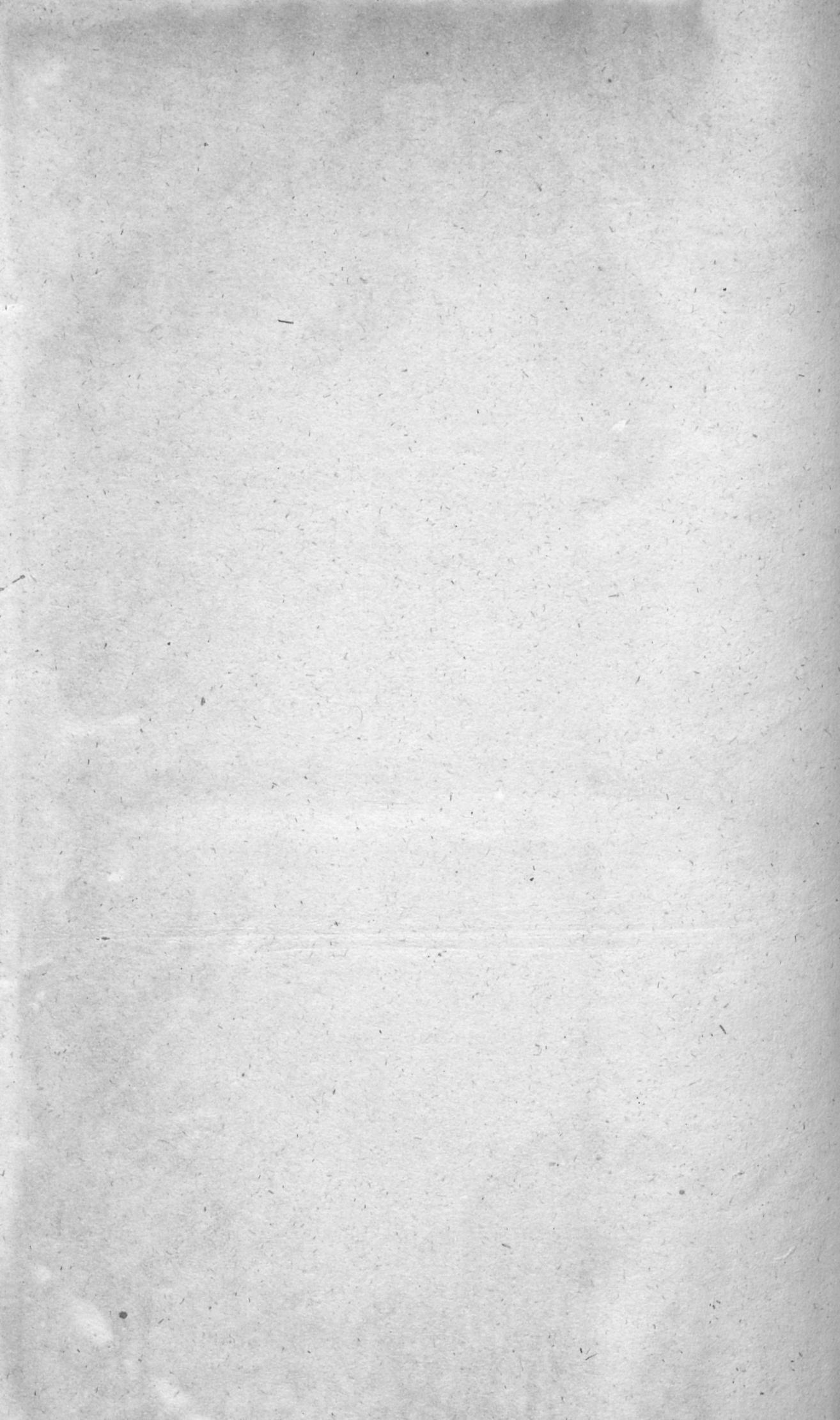
- I. In Imagines Veterum Philosophorum. * ** A B C D E
- II. In Imagines Veterum Poëtarum. a b c d
- III. In Imagines Veterum Rhetorum. A B C D

R O M A E,

Typis IOANNIS BAPTISTAE BUSSOTTI

M D C L X X X V
SUPERIORVM PERMISSV.

UB WIEN

+AM363369309

www.books2ebooks.eu